

உ

சிவமயம்.

தேய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயகர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருக்குறள் விளக்கமாக

திருக்கலைய பரம்பரைத் திருவாவதுறை ஆதீனம்

கச்சியப்பமுனிவரால்

அருளிச் செய்யப்பட்ட

விநாயகர் புராணத்துள் ஓர் சரித்திரமாகிய

அரசியற்கைப் படலம்.

அதிலடங்கிய

திருக்குறள் மூலமும், உரையும்.

இவை

ஹை ஆதீனம்

ஸ்ரீஸ்ரீ வைத்திலங்கதேசிக மஹா சந்நிதானம்

அவர்கள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

திருப்பங்குன்றம்

அ. நாராயண சரணரால்

குட்பகோணம்

ஸ்டார் பிரஸ், ஹைட் ஆபீஸில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1927.

பிரபவ-ஹை வைகாசிமீ.

திருக்கைலாயபரம்பரை
 திருவாவடுதுறை ஆதினம்
கச்சியப்பசுவாமிகள்
 சரித்திர மான்டிரியம்.

இந்நாலாயிர தொண்டாமண்டலத்திலே, தனிநகப்பழி
 நிலே, வழிவழிச்சைவர் வேளாளர் குலத்திலே தோன்றி ஒழங்கம்,
 அன்பு, அநர், வாய்மை, அடக்கம் முதலிய வற்றைத் தமக்குச்
 நிறத்த அணிகலன்களாகக் கொண்டு கல்வி கேள்விகளிற் நிறத்திருந்
 தனர். இவர் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்தும் பல திருக்கோயில்
 களுக்குச் சென்று வழிபாடியற்றிவரும்போது திருக்கைலாய பரம்
 பரைத் திருவாவடுதுறை யாதினத்தைப் படைந்து, ஆண்டொழந்தருளி
 யிருந்த ஸ்ரீ கமச்சிவாய சுவாமிகளை வணங்கி, அப்போது நின்றபுட்
 டத்தி லெழுந்தருளியிருந்த பின் வேலப்பதெனிகரிடத்தே சைவத்
 துறையும், சிவதீக்கையும் பெற்றதக்கொண்டனர். பின்னர் வடநாற்
 கடலும், தென்னாற்கடலும் நிலைகாண்டனாந்த ஸ்ரீ மாதவச்சிவநான
 சுவாமிகளிடத்தே இலககண இலங்கிய நாற்களும், தருக்கமும்,
 மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கும், பண்டா சாத்திரம் பதினான்கும்,
 மற்றும் பல அரிய நாற்களும் கற்றுணர்ந்து ஆரிரியாது மான
 வர் பன்விருவநுள் தலைமைபெற்றிருந்தனர். இவர் தாம் பாடிய
 திருவாணக்காப்புராணம், திருப்பேருப்புராணம், திருத்தனிநகப்
 புராணம் என்று முன்றிலும் முன்று படலங்களில் சிவாகமங்காணும்,
 தமிழ்ச் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் பாந்துவிடத்தும் முற்
 பொருளிலக்கணங்கள் எளிதினுணருமாறு தொகுத்துக் கூறியிரு
 கின்றனர். பின்னர் தமது மாணாக்கிற் சிறந்த கந்தப்பையருக்கு
 வயிற்றிலே கொடிய கோயுண்டானபோது தனிநகயாற்றப்படை
 யென்னும் அரிய பெரிய தூதிகளை இயற்றிபருளி பின்பு சென்னைமா
 நகரினை யடைந்து சிகாயகப்புராணம் பாடியாங்கேற்றுகையில் அச்
 சபைக்கு வந்த பெரிய சிபுவாகிய ஐயாப்பிள்ளை பென்பவர் 'ஐஓ
 தென்ன இராமாயணமே' என்று பரிசுதிக்க, உடனே முனிவர்
 இராமாயணத்தில் ஆறு செய்யுட்கொடுத்தது தூறு குற்றமெற்றக
 கண்ட சிபு, தூறுவாகனும், உயர்ந்த பட்டாடைகளும் முனிவர்
 சுவர்க்குப் பாதகாணிக்கையாக வைத்து வணங்கி மன்னிப்புக்கேட்
 டிக்கொண்டார் என்ப.

இவரியற்றியருளிய நாற்கள் பல. அவற்றற்றெரிந்த சிலவற்
 றை சுண்டுக் கூறுவாம்.

1. திருவாணைக்காப்புராணம்.
2. பேரூர்ப்புராணம்
3. திருத்தணிகைப்புராணம்.
4. பூவானூர்ப்புராணம்.
5. விநாயகர்புராணம்.
6. காஞ்சிபுராணத்துள் இரண்டாங்காண்டம்.
7. திருத்தணிகையரற்றுப்படை
8. கச்சியானந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது
9. கச்சியானந்த ருத்திரேசர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
10. பஞ்சாக்கராதேசிகரந்தாதி.
11. பிரமீசர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
12. பூவானூர்ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
13. தணிகைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
14. சென்னை விநாயர் பிள்ளைத்தமிழ்
15. சென்னை விநாயகர் யமகவந்தாதி.

இவர் பேரூரில் வசிக்கும்போது அரசம்பலவாணர்மீது ஒரு நூலைப்பாடி மழையை வரவழைத்தும், பட்டிசர்மீது பலபாக்களைப் பாடிப் பலருக்குக் சூட்டனோய் முதலியவற்றைப் போக்கியருளினார். இன்னொன்ன நூறகள் பல அருளிக் காஞ்சிபுரத்திலே சாலிவாகன சகாப்தம் சூளாகடகருச் சரியான சாதாரண-வரு சித்திரைத்திங்கள் பதினென்றும் நாளில் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளில் இரண்டறக்கலந்தனர்.

சை ஆதினம் மஹாவித்துவான்

மீலட்சுசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

திருக்குறளின் புகழ் நிலையம்.

பொன்பூத்தம்கர்த்தப்புதும துவச்செழுங்கமலப்பொருட்டுவாழ்வோன்
தென்பூத்தநான்குத்தேனானலிலைமுகத்தேனேதெளிமினென்னக்
கொன்பூத்தமிழ்வுழங்குநிலத்தினறமினிதெழுந்துகுநிகொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கதிரினவள்ளுவரென்றெருநரம்மேவத்தேனறி (1)

பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறையகத்தமைத்தவற்றமுதனும்பொருளுமேன்மேற்
லொலிதரமற்றநான்குமொருமுன் நிலடக்கியின்றேறெழுக்கியங்கு
மெலிதரலில்வரைமுதற்பேருருவொருசிறுமுடியகமவிளங்கன்மான
நலிதரநீர்சிலசொல்லிற்ப்பொருளுஞ்செறித்தநவையண்ணைதாக (2)

மொழிசருங்கல்பொருள்விளங்கல்மொழியவினிதாநனலமொழிபுணர்ந்தல்
வழியமையோசையிற்பொலிதலாழந்திருத்தன்முறைநிறுவன்மலைவுதீர்ந்தல்
பொழிவிழுமியதுபயத்தல்காட்டாதலிப்பத்தம்பொலியவாய்ந்த
கழிபொருளுக்கருதணியுநோக்குமிடந்தொறுங்கிடந்துகளிப்புச்செய்ய (3)

மையேறுபொழிந்தமதுரைமாநகரத்தருட்புலமைமாட்சியோர்முன்
கையேறுதிருமுலாகமச்சேர்திமறைமுளைத்தகனிவாய்வீண்டு
பையேறுமணிபொருமோர் துதிகவிசொற்றிட்டுப்பலரும்பாவிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றொருநூல்செய்துலகுவப்பவளித்தான்மன்னோ. (4)

திருமயிலை தேய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரச்சுருக்கம்.

தேய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார், நூலாசிரியர் பலரினும் உயர்வொப்பில்லாத சிறப்புப்பொருந்திய முதலுலாசிரியராய் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனர். அவரினின்றுந்தோன்றிய திருக்குறளோ வெனின், மக்களுக்கு உணரவேண்டுவனவனைக்கும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய் விளங்குகின்றது. அவர், மதுரையில் அரசாட்சிசெய்த உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டியராஜன் காலத்திலே ஆதிபகவன் என்னும் தாய்தந்தையருக்குப் புத்திரராகத்தொண்டை மண்டலத்தில் திருமயிலாப்பூரென்னும் சிவஸ்தலத்திற்கு வடபுறம் இலுப்பைத்தேசப்பில் திருவவதாரஞ்செய்தருளினார். அவரிடத்தே விளங்கிய பலவகைப்பட்ட அபூர்வகாரியங்களாலே அவரது தேய்வத்தன்மை உலகத்திற்கு வெளியாக்கப்பட்டது. அவர் யாவர்க்கும் பொதுவான பாமாச்சரியா பொழுந்தருளியிருந்தாலும், அக்காலத்திலே பரிபாகப்பட்டிருந்த கொங்கணசித்தர் ஏலேலசிங்கர் முதலானோர் அவரை வழிபட்டு உபதேசம்பெற்றுப்பந்தனர். அவராலே செய்யப்பட்ட திருக்குறள் மதுரைகடைச்சங்கத்தில் ஆரங்கேறியது. அச்சங்கத்துப்புலவர்கள் அப்போது திருவருளிணிலே திறக்கப்பட்டதமது மேய்ஞ்ஞானப்பார்வையைக்கொண்டு அவரை நான்முகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வந்தவரென்றும், அவரினின்றுந்தோன்றிய நூலைச் சிறந்த உத்தரவேதமென்றும், கண்டுக்கொண்டு யாவரும் உணர அவரது மேன்மையைத் திருவள்ளுவமாயிலையால் விளக்கினார்கள்:—அப்பால், நாயனார் உலகத்தார்க்கு இல்லறநெறியைக் காட்டும் பொருட்டு வாசுகியென்னுமனைவியாரோடுகூடி நெடுங்காலமிருந்து வீதேகமுத்தியடைந்தருளினார்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

நாயனார் குருபுசைத்திருநட்சத்திரம்
வேண்பா.

மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவனார் மாநிலம்கிட்
டாசில்பர முத்தியடைந் தாரால்—காசினியில்
கொல்லா விரதம் குறிக்கொண்டா ரெல்லாரும்
நல்லார்வஞ் செய்மினந்த நாள்.

இந்நாயனாருடைய திருக்கோயில் ஸ்ரீ கபாலேசர் சந்நிதிக்கு
வடபுறம் இருக்கின்றது.

ஆசிரியர் பெயர் கூ.

திருவள்ளுவர், நாயனார், தேவர்,
முதற்பாவலர், தெய்வப்புலவர்,
நான்முகனார், மாதானுபங்கி, செந்
நாப்போதார், பெருநாவலர்.

நூலின் பெயர் கூ.

திருக்குறள், முப்பாணல், உத்தர
வேதம், தெய்வநூல், திருவள்ளு
வர், பொய்யாமொழி, வாயுறை
வாழ்த்து, தமிழ்மறை, பொது
மறை.

சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனார் இயற்றிய வேண்பா.

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால்.

இந்நூலின் உரையாசிரியர் பெயர் கய;

வேண்பா.

தருமர் மணக்குடையர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிமே லழகர் பருதி—திருமலையர்
மல்லர் கவிப்பெருமாள் கரளின்கர் வள்ளுவர் நூற்
கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.

இந்நூற்களின் சிறப்பு.

வேண்பா.

தேவர் குறளஞ் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர்தமிழும் முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் னுணர்.

வள்ளுவர் நூ லன்பர்திரு வாசகந்தொல் காப்பியமே.
தெள்ளுபரி மேலகர் செய்தவுரை—ஒள்ளியசீர்
தொண்டர் புராணந் தொகைச்சித்தி யாராறுந்
தண்டமிழின் மேலந் தாம்.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

ஈருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாய பரம்பரைத்
தருமபுரம் ஆதின அடியார் குழாத்து ளொருவரும்

திருப்பனந்தாள் காசிவாசி
புலியூர் சொக்கலிங்க சுவாமிகளின்

மாணவருள் ஒருவருமாகிய

வித்துவான்

சட்டைநாதத் தம்பிரான் இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவளர்கடீறுறைசைகடிச்சிவாயன் டுதொழுந்தத்துஞ்சீர்த்திமிக்காள்
உருவளர்பின்வேவப்பனுபதேசமிருசெவியினுவந்துமாந்திக்
கருவளர்மும்மலக்குறும்பாங்காடெறிந்தசிவனானக்கருணையோன்பால்
இருவளர்கண்மொழிதனி லுமின்மொழியாந்தென்மொழியேயியல்பாவோர்க்க்தோன்

சீவகநற்சரிதமதைத்தேனெனவேசொன்னயத்தாற்சிறிதைசெய்வார்
பாவமெலாமறவுந்தன்பாவலிமைதனைக்கண்டுபாரில்யாரும்
காவகத்திற்குவையொழுகுமாவளித்தானெனத்தணிகைகாதளுந்
பாவகத்திலெங்காளும்பதித்துய்யப்பரிந்தாரித்தபான்மையானன். (உ)

சீருர்க்கும்பேருர்க்குநிறைபூவாளுரதற்குநேர்மையாகச்
சீருர்க்கும்மான்மியந்தைத்தென்றமிழாலின்சுவைத்தாய்த் தெருட்டிப்பின்னுல்
காருர்க்கும்பச்சிகரக்கதிர்நிலவமாடமுடைக்காஞ்சியென்னு
மோருர்க்குஞ்சிவனானமாமுனிவனுரைத்ததற்பின்னுரைத்ததுயோன். (ஈ)

பன்னரியசின்னாலும்பலையற்றிப்புக்குழ்படைத்துப்பரந்திர்த்தி
தன்னரியபொருடென்னந்தான்படைத்தகச்சியப்பரவத்தோன்முன்னால்
உன்னியவந்நினைகருமுடன்முடித்துமெவராலுமுன்னற்கேலாத்
தன்னரியபதமருள்விகாயகற்கோர்புராணமதைதழைக்கச்செய்தான். (ஈ)

இவ்வரியநூலினொருபடலமாகியநன்சுயதிலிலகுஞ்செய்யுட்
சொவ்வியநற்குறள்களெலாமுடனுடனேசேர்த்தவற்றிற்குரையுஞ்சேர்த்து
செவ்வீதினையெவராலும்தெளிதருமாவச்சியற்றிச்சிறப்பினீர்தான்,
திவ்வியகம். அரு. நாராயணசாரணனெனும்புலவர் திலகன்மாதேர. (ஊ)

திருக்குறள் அதிகாரம் நூற்றுமுப்பத்துமூன்றின் பகுப்புகள்.
மதுரைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
சீறுமேதாவியார் இயற்றியது;

வேண்பா.

- வீடொன்று பாயிர நான்கு விளக்கற
- நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றாம்—கூடுபொரு
- ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
- வள்ளவர் சொன்ன வகை.

இதில்-வீடு (ச) பாயிரம் (ஈ) அடம் (கூஉ) ஊழ் (க) பெருள் (ஈ௦)
இன்பம் (உடு) ஆட அதிகாரம் (ஈகூ௦கூ).

4 அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

புத்திரன் பிறந்தமை

இன்னசுதன்மைவயிற்றுதித்தானேமகண்டனெனும்பெயரான்
கொன்னும்பதினாயிரம்யானேகோணைவலியான்பகைத்தெதிர்த்த
மன்னர்நடுங்கப்புகையுயிர்க்கும்டங்கலணையானிவர் பலருள்
துன்னவளர்செங்கோலோச்சிச்சோமகாந்தன்வாழ்த்திடுகாள். (12)

வேறு.

தோமகன் நவமைச்சருத்துணையாவியன்னசுதன்மையு
மேமகண்டனும்வேறுவேறினிதோ தும்வார்த்தையெனுஞ்சுதை
நாமவச்சிரவேலின்மன்னவனன் துதுய்த்துளமுக்குளிர்ந்
தேமகண்டனைவேறுநோக்கியெடுத்திரும்பொருள் கூறுவான் (13)

பிள்ளைமைப்பருவத்துளாயலைபேதுகொண்டெவன்பேசினே
தள்ளரும்பனுவற்றி நத்தொடுதந்தைதாயரையோம்பினின்
றெள்ளரும்பலதானமாதியியற்றியேகயபூமியின்
விள்ளரும்பலிபிண்டமிட்டவன்மெச்சுபுத்திரனாயினும். (14)

தாயர் தந்தையர்வார்த்தையிற்றவரு துநின் றிடலேமுத
லாயதன்மமறித்தபுத்திரனாவற்கருமைத்தனே
மேயவென்னுரைகொண்டமைச்சரினோடுமே தினிகாத்தியென்
றேயும்வண்ணமியம்பியுண்மனையேமகண்டனெனெய்தினான். (15)

ஒருவரெய்தியிருப்பினும்பலருற்றுவைகினரோவென
மருளும்வண்ணநிழற்றிருங்கதிர்மாமணித்திரண்மாளிகைக்
கருதலற்கருமேறனெனொருகாமருந்தவிசெய்தினான்
அருமைமைத்தனைமுன்னிருத்தியவற்குநீதியுரைக்குமே. (16)

திருக்குறள் விளக்கம், அரசியற்கைப்படலம் மூலமும் உரையும்.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனிஃதென விளக்கினர்.

இவை சோமகாந்தராசன் தன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனை மத்திரி
முதலிய ஆன்றோர்கள் முன் இருத்தி அறிவு போதித்தது வரையினும்
கூறப்பட்டது.

இருணிநப்பெருங்கடன்மருங்குத்தொளிரிருநிலத்தவர்க்கெல்லாம்
வருணமேநிலையெனுமிரண்டொடுத்தகவகுத்திடுமாசாரத்
தருமமென்பனவளவிலவவையெலாஞ்சாற்றிலவவைநிற்க
வருமைமைத்தனையுனக்குரித்தாகியவரசியலினிக்கேண்மோ.

(இ—ள்.) (சோமகாந்தராசன் ஏமகண்டனை நோக்கி) என்னருமை
மகனே! இருன்போலக் கருநிறமாகிய பெரிய கடலை பாடையாகவுட்த்

தொளிரும் பெரிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் விதித்திருக்கும் வருணச் சிரம தருமங்கள் அளவில்லாதன. அவை யாவும் (உரைக்கப் பெருகுமாதலின்) சொல்கிலேன். அவையிருக்க, உனக்கு இன்றியமையாததாகிய அரசியலீதியை மாத்திரம் (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக. எ-று. (1)

இதுமுதல் (9) கவி நீக்கிய கருமவிதி கூறப்பட்டது.

விடியன்முத்தறக்கடிகையைத்தெனத்துயில்விடுத்துடற்சரிசெய்து கடிமலர்த்திரளமளிசேர்பள்ளியைக்கடித்துவேறிடம்வைக்க கொடியவல்வினைக்குழாத்தினைப்பொடிசெயுக்கோமளப்பொடிபூசியடிகளாகியருவனைவழிபடுமலனையகத்தெண்ணி.

(இ—ள்.) பொழுது விடிய ஐந்துகாழிகை முற்பட்டுத் துயினீங்கி, தேகத்தைச் சத்திசெய்து, வாசத்தங்கிய மலர்த்தொருதி நிறைந்த படுக்கையரையை விடுத்துப் புறத்தேயமர்ந்து, கொடிய பாவகூட்டங்களை நீக்கத்தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு, தலைவனாகிய ஆசானையும் உபாசனா மூர்த்தியையும் மனதிற் நியானித்தா. எ-று. (2)

பரத்தபூமியையெதிருறகோக்குபாரொனப்படுந்தாயே யார்த்தையின்றியான் நிரிதருத்தொறுமெனதடியுனதுருமீதே நிரத்தரித்தறப்படும்பிழைபொறுவெனநெகிழ்த்தவுள்ளகத்தோடு மிரத்துபின்னிருமதப்பெருங்களிற்றினையினிதுறத்தயானித்தா.

(இ—ள்.) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப்பார்த்து, பூமியென்று சொல்லப்படுத் தாயே! துன்பமின்றி யான் சஞ்சரிக்கும் பொழுதெல்லாம் என்கால் உன் வடிவின்மேற் பொருத்தப் பரவிப்படிசின்ற குற்றத்தை (எண்ணுது) பொறுத்தருள்கவென்று, உருக்கமான மனதுடன் பிரார்த்தனை செய்து, பின்னர் இருமதங்களையுடைய பெரிய யானைமுகமமைத்த விநாயக மூர்த்தியை யினிதாகத் தியானஞ்செய்தா. எ-று. (3)

இருமதம்:- கன்னமதம், கைமதம்

எண்ணிலாகமமறைக்கெலாமுடிவெனீவிருத்திடுமிறைதன்னைக் கண்ணாறுதிவிண்ணவர்களாயிருத்திடுங்கணைசனைமனமாதி கண்டெண்ணாதகாயகளை காற்பொருளாயுண்ணிகர்க்கருள்வானையண்ணலாகியவகுதியையனத்தருபியையருட்கடலானை.

(இ—ள்.) கணக்கில்லாத வேதாகமங்களுக்கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குத் தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருத்திடுங் கணைசனும், மனாதிசைக்கு எட்டாத முதல்வனும், அடைத்தவர்களுக்கு (தர்ம

6 அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

முதலிய) கால்வகைப்பட்ட புருடார்த்தங்களையுங் கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாதியும், அநந்தவடிவனும், இருபாசமுத்திரமு மானவனும். எ-று

சகலலோகமும்னித்திடுங்காரணமான தத்துவன் தன்னை யகலுறாதவிக்கினங்களேயாயினுமடுத்தவர்க்கறுப்பானைப் புகல்விராயகக்கடவுளைப்புலரியின்வணக்குகின்றேனென்று மிகல்செய்காதலின்வழுத்திமற்றமரரைவேறுவேறுறோக்கி.

(இ—ள்) சர்வலோகாஷண்ணிய காரணமாகிய தத்துவசொருபியும், தன்னை யடுத்தவர்களுக்கு நீங்காத விக்கினங்களேயானாலுந் தீர்க்க வல்லவனுமாயிருக்கின்ற விநாகயப் பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேனென்று, மிக்க ஆசையுடன் தியானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவ வணக்கஞ் செய்து. எ-று. (5)

உரகமாலையான் சந்திரசேகரனுமுடையினுரிசூழ்த்த பரமன்பேரழகினன் பெருங்கருணையன்பண்ணவரனைவோர்க்கும் வரமெலாங்கொடுத்தருள்பவன்பார்ப்பதிமனானல்வழிவாராப் புரநிலாவகையழித்தபுண்ணியன் தனைப்புலரியிற்றொழுகின்றேன்.

(இ—ள்) சர்ப்பாபரணமணிந்தவனும், சந்திரசேகரனும், புலித்தோலை யாடையாக வணிந்த பரமனும், சலட்சணனும், தயானிடியும், தேவர்களெல்லாருக்கும் வரங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருள்பவனும், உமாநாயகனும் கல்வழியில் வராத திரிபுரங்களை நிலலாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானைப். பிராதகால வந்தனஞ்செய்கின்றேன். (என்று பணிந்து.) எ-று. (6)

பெத்தமுத்தியும்பரப்புபெண்ணரசியைப்பிறமுமுக்கண்ணனைத் தத்துவத்தினுக்காதிகாரணியைத்தத்துவங்கடந்தானைச் சித்தர்தேவர்களுக்கொருமிறைவியைத்திகழ்சமுசாரத்தின் புத்திநீங்குமாறருளும்பார்ப்பதினைப்புலரியிற்றொழுகின்றேன்.

(இ—ள்.) பெத்த முத்திகளை யருள்புரியும் பெண்களையகியும், பிறழ்கின்ற மூன்று கண்களையுடையவளும், தத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும், தத்துவாதிதியும், சித்தியாளர்களுந் தேவர்களுந் தொழுமிறைவியும், வினங்குகின்ற சமுசார பந்தவினை நீங்கும்படி யருள்பவளுமா யிருக்கின்ற பார்ப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனஞ்செய்கின்றேன். (என்று பணிந்து) (7)

தொக்கபாவத்தைச்சத்தருக்குழாத்தினைத்தொடர்ந்துசென்றிறுப்பாதக்கபூமகண்மனானைப்பாற்கடற்றனித்துயிலமர்வானை [னைத் மிக்கவீரனாய்வேதியரிடர் தபவேறுவேறுருக்கொண்டு புக்கமாயுணையித்திரனிளவிலைப்புலரியிற்றொழுகின்றேன்.

(இ—ள்.) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்துரு கூட்டத்தையும் தொடர்ந்து சென்றொழிப்பவனும், தருத்த தாமரைமலரில் வசிக்கூச் திருமகள் மணுளனும், திருப்பாற்கடலில் ஒப்பற்று (யோக) நித்திரைசெய்பவனும், மேம்பட்ட வைதீகர்க்கு இடாகற்றும்படி (தசாவதாரமுதலிய) வெவ்வேறு வடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபேந்திரனுமா யிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) (8)

பெருமைதக்குமெண்ணத்தினையுடையவன்பேணறிவொடுகன்ம
மருவுதற்குறுகாரணமானவன்மறையுருவினனித்த
மிருளுத்தானவர்மாயையுத்தரப்பவனியாவருத்தொழுதேத்தும்
பொருவிலாதபேரொளிவளர்பரிதியைப்புலரியின்றொழுதிகின்றேன்.

(இ—ள்.) பெருமைதக்கிய எவ்வகையிலக்கங்களுக்குக் கருத்தனும், காக்கத்தக்கனானமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலன்கள்) அடைதற்குக் காரணமானவனும், வேதநுபியும், சாடோறும் உலகவிருளையும் அசரமாயையையுத் தவிர்ப்பவனுமாகி எல்லோரும் பணிந்து துதிக்கும் ஒப்பில்லாதபேரொளி வளரும் சூரியபகவானைப் பிராதகால வந்தனஞ்செய்கின்றேன். (9)

முறையினிவ்வகைவழுத்தியேயேனையமுடிகொள்வானவர் தம்மைக்
கறையிலாமுனிவோர்களையன்பினாற்கருத்துறத்தொழுதேத்தி
யறையுநாட்கடன்விதிப்படிமுடித்தபினறங்களின்வழுவாமே
நிறையும்வேதியரமைச்சராதியரொடுநிலம்புரப்பதுமாண்பால்.

(இ—ள்.) கிரீடமணிந்த மற்றைய தேவர்களையும், களங்கமில்லாத முனிவர்களையும் அன்புடன் மணத்திற் பொருத்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்படும் நித்தியாதுட்டானத்தை விதிமுறையே செய்து, அதன் பின்னர் கீதிதவறாதபடி மிகுதியாகிய அந்தணர் மந்திரர் முதலிய வரோடனவளாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது மாட்சிமையாகும். எ-று. (10)

நீதிபோதித்தல் அறத்துப்பால் இல்லறவியல்.

• இதுமுதல் (24) அநீகாரங்களாலும் (31) செய்யுள்களாலும்
இல்லறவியல் சொல்லொயினர்.

1-வது அநீகாரம் கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது— தான் வழிபடுகடவுளையாயினும், எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளை யென்றறிக. குறள் 4.

ஒருப்படுமறத்தினாலேயொண்பொருளின்பஞ்செம்பொற்
பருப்பதங்கடல்போல்வந்துபயப்படுமதனைக்கேண்மோ
விருப்பொடுவெறுப்பிலாதமிக்கவெண்குணத்தோடொன்றா
யிருப்பவன்யாவனன்றானினையடிவணங்கல்வேண்டும்.

(இ—ள்.) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய கால்வகைப் புருடார்த்தம்
களுள்) ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினாலே ஒள்ளிய பொருளும் இன்பமும்
மேருமலையுங் கடலும்போல வந்து பயன்படும். அதனைக் கேட்பாயாக.
விருப்பும் வெறுப்பும்புமில்லாத மேம்பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங்
கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயபாதங்களைப் பணிதல்வேண்டும். எ—று.

அகரமுதல்வெழுத்தெல்லாமாதி

பகவன்முதற்றேயுலகு.

(சுருத்துரை.) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடையன
அதுபோல உலகம் கடவுளை முதலாக உடையது.

வேண்டுதல்வேண்டாமையிலானடிசேர்ந்தார்க்
கியாண்டிமீடும்பையில.

[இல்லை.

(க--ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பங்கள்

அறவாழியத்தணன்றான்சேர்ந்தார்க்கல்லாற்
பிறவாழிநீந்தலரிது.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய
கடல்களைக் கடத்தல் கூடாது.

கோளில்பொறியிற்குணமிலவேயெண்குணத்தான்
றானைவணங்காததலை.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களை வணங்காததலைகள் பயன்படா.

எண்குணங்களாவன. தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்
கையுணர்வின்னாதல், முற்றுமுணர்ந்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும்
நீங்கினவன், பேரருளுடையவன், முடிவிலாற்றலுடையவன், வரம்பி-
லின்பமுடையவன். என்பனவாம்.

2-வது அநி. வான்சிறப்பு.

அஃதாவது—கடவுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய
அறம் பொருள் இன்பங்களும் கடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்
பைச் சொல்லுதலாம். குறள் 4.

வானின் றுலகம்வழங்கிவருதலாற்

ருனமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று.

அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும். 9

வேறு (இச்செய்யுளால் மழைவளம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்.)

அறமுதற்பொருளுலகமலனுணையா
னிற்றுவுதற்கேதுவாய்கிழுமாமழை
ஊறுமையெய்தாவகைவயங்குவேள்வியை
யுறுதருமங்கையுளுற்றல்வேண்டுமால். (உ)

உ-ம் அதி.—வாள்சீறப்பு.

அஃதாவது - கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்குறிநி
யாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும், நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழை
யினது சிறப்பைச் சொல்லுவதலாம் (குறள் ௪)

• வானின் றலகம் வழங்கி வருதலாற்
ரானமிழ்த் மென்றுணரற் டாற்று.

(க-ரை.) மழையானது நீங்காமற் பெய்துநிற்க உயர்களானவை நிலை
பெற்றவருமையால் அம்மழை உயர்களுக்கு அமிர்ந்தம்.

துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய் துஉ மழை.

(க-ரை.) உண்பவர்க்கு நன்மையாகிய உணவுகளையுண்டாக்கி அவ்வுணவை
உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாகிநிப்பது மழை.

சிறப்போடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

(க-ரை.) மழைபெய்யா விட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசை
கடவாது.

தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தேனின்.

• (க-ரை) மழைபொழியாவிடில் உலகத்தில் தருமமும் தவமும் உண்டாகா.

(இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களாற் பெரியோரை வழிபடுக
எனக் கூறியதாம்.)

விழுப்பொருணைக்கையும்விளங்கத்தெள்ளுபு
முழுப்பவைம்பொறியையுமுனிந்துநீத்தவர்
வழுப்படாமறையவர்மற்றைக்கல்வியோர்
குழுப்புறத்தாதாங்கூர் தல்வேண்டுமால். (ஈ)

ஈ-ம். அதி.—நீத்தவர் பெருமை.

அஃதாவது - முற்றத்திறந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்லுவதலாம் (குறள் ௯)

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்மே பணுவற் றுணிவு.

(க-ரை) தூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர்மகிழ்வையை மேலானதென்று
விருட்டும்

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(க-ரை.) பெரியோர் செய்தற்கு அரிதானவைகளை அறிந்துசெய்வார்கள்,
சிறியோர் அவ்வீதம் அறிந்து செய்யார்கள்.

நீத்தவாரடியோர்நெருப்புயிர் தீயிற்
காத்திடுங்கடவுளுங்கலங்குமாதலா
லேத்துவதேகடனென்றுமைந்தனே
யாத் தர்கள் பொறுப்பென்றவமறித்திடேன்.

(ச)

ஐந்தவித்தா னற்ற லகல்விகம்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(க-ரை) கௌதமமுனிவல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சாகழியாம்.

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லர்து.

(க-ரை) முனிவரது கோபம் கோபிக்கப்பட்டவராவே தடுக்கமுடியாத.

குரவரைப்பெரியரைக்கூறுமாகம
கிரவுறுமறைகளைமேத்கும்படி
பரவுதலலதவர்பாங்கர்நிந்தனை
கரவுறவுளத்தினுங்கருதொணாததே.

(சு)

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(க-ரை.) முனிவரது மகிழ்வையை அவர்கள் மந்திரங்களே காட்டும்.

அந்தண ரென்போ ரறவேர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக்கலான்.

(க-ரை) அந்தணர் என்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே.

(இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை விரும்பினக்
கூறியதாம்.)

தேங்குயிண்போகமுஞ்சிறந்தமுத்தியு
மீங்குறுமாக்கமுமினிதுநல்கலா
லோங்கியவறத்தினையுளமுன்முமின்னும்
பாங்குறசித்தலும்பரிந்துசெய்தியால்.

(சு) 0

ச-ம். அதி — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது-அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மற்றைறப்பொருள் இன்பங்கன்போல் ஆகாமல் இம்மை மறுமை வீடு என்கிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைச்சென்றுச்சொல்லுதலாம். (குறள் ௬)

சிறப்பினுந் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(க-ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டது இல்லை.

ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாந் செயல்.

(ச-ரை.) மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றுலும் தருமஞ்செய்யக்கடவர்.

வழுக்கறுமறத்தினை மற்றுச்செய்துமென்
றொழுக்கிடாதொல்லுறம்வகையினுச்சொல்லு
மழுக்கெனுமுளத்தழக்காறவாமுத
லிழுக்கொடுவெருளி புரின்றிச்செய்கலே.

(எ)

அழுக்காறவாவெருளி யின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(க-ரை.) ம்பாறமை ஆசை சீகாபம் கடுஞ்சொல் இக்கான்கும் கடிந்துகடற்
ததேதருமம்.

அன்றறிவா மென்றை தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துனை.

(க-ரை.) இறக்கும்போது தருமச்செய்வோமென்றது இருக்கும்போதே
தருமம் செய்க. அத்தருமம் இறக்கும்போது உதவியாம்.

அன்புறுமறத்தினாலடுக்குமின்பமே
யின்பெனத்தக்கதாலேனையின்பெலாந்
துன்பமும்பழியையுந்தோற்றுமாதலால்
வன்புறுமறத்தினை மறப்பிற்கேடுறம்.

(அ)

அறத்தினூஉங் காக்கமு யில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

(க-ரை) சருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமும் இல்லை, அத்தருமத்தை மறத்
தலைப்பார்க்கிலும் கேடும் இல்லை.

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(க-ரை.) தன்மனைவியோடு கூடும் இன்பமே இன்பமாகும். - பிறன்மனைவி
யோடு கூடும் இன்பம் துன்பமாகும்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் மனையாணலமோம்புக எனக் கூறியதாம்.)

பிரமசாரிவனத் துறைவோன்பேணுந் துறவிதென்புலத்தார்
 குரவர்தேவர்விருந்தோக்கல் கோக்கண் மறையோரிற்ற்தோர்க
 ளிரவலாளுறுப்பிலர்சொளய்தும்பிணியாளர்கண்முத்யோர்
 விரவுபாலர்சிசுதமதுமிசையாரிவரையோம்புகவே. (க)

ரு-ம் அதி.—இவ்வாழ்க்கை.

அஃதாவது - மனையாளோடு கூடிவாழ்தலின்து சிறப்பாம். (குடன்ஊ)

இவ்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
 நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(க-ரை.) இல்லறத்தில் வாழ்பவன், பிரமசாரி வாணப்பிரத்தன் சந்நியாசி இம்மூவர்க்கும், துணையாவான்.

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மீறந்தார்க்கு
 யில்வாழ்வா னென்பான் றுணை

(க-ரை.) துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்தவர்க்கும், இவ்வாழ்வான் துணை.

தேன்புலத்தார் தேய்வம் விருந்தோக்க ருனென்றங்
 கைம்புலத்தா ளேம்ப றலை.

(க-ரை.) பிறித்க்கும் தெய்வத்திற்கும் விருந்திற்கும்இனத்திற்கும்நனக்கும்
 தருமம்செய்தல் தலைமையான தருமம்;

எருவாய்க்கியையாவாழ்தலுறுமறுவில்கற்பின்மனையாள்போற்
 பொருள்யாவுளவாமதுவன்றிப்புக்கமும்பயனுமிகவுண்டாந்
 கருதாடெதிரேயிமிலேற்றுக்காமர்நடையமுறும்தன
 லொருவாதவளோடுவப்புறவேயுற்றுவாழ்தலறனாகும். (டு)

கூ-ம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது-அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையான துகன்மையாம்(கு-ச)

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கோண்டான்
 வளத்தக்காள் வாழ்கைத் துணை.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க சற்குணநற்செய்கை உடையவள்தித் தன்
 னைக்கொண்ட சணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவன் இவ்வாழ்க்கைக்குத்
 துணையாவான்.

பெண்ணிற்பெருந்தக்க யாவள கற்பெண்ணுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் கற்புடைய மனைவியைப் பார்க்க இலும் எவையிருக்கின்றன?

புகழ்ப்பூந் தில்லிலோர்க்கீ கில்லை யிகழ்வார்முன்
சேறுபோற் பீடு நடை.

(க-ரை.) கற்பு என்னும் கீர்த்தியை விரும்பிய மனைவளில்லாதவர்க்குத் தமது பகைவர்முன் சிங்கம்போலும் பெருமிதநடை இல்லை.

(இச்செய்யுளால் மக்களோடு மகிழ் எனக்கூறியதாம்.)

எழுமைப்பிறப்புந் திவினைவந்தெய்தாச்சிறப்புந் தென்புலத்தார்
முழுதுழுவாக்குங்கடன்சால்முடிக்குமாண்பும்பெறுதலினாற்
பழுதிறவங்கண்மிகப்புரிந் தும்பயந் துமைந்தர் தமைபவர்க்குக்
குழுமுமவையின்புந் திருப்பவறிவுகொளுத்தல்வேண்டுமால். (கக)

எ-ம் அதி.—புதல்வரைப்பெறுதல்.

ஆஃதாவது - முனிவர்கட்கேன்வியாலும் தேவர்கட்கேன் வேள்வியாலும்
தென்புலத்தார்கட்கேன் புதல்வரைப்பெறுதலாலுமல்லது செலுத்தக்கூடாமையால்,
அக்கட்கேன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்லமக்களைப் பெறுதலாம். (குறள் ௪)"

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை அறிந்த
மக்கட்பேற்றையல்லது பிறபேற்றையாம் மதிக்கவேண்டியதில்லை.

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(க-ரை.) பழிக்கப்படாத கற்குணமுடைய புதல்வரைப் பெறுவானாயின்;
எழுவுகைப் பிறப்பிலும் துன்பங்கள் அணுகா.

தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளாள்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

(க-ரை.) தம் புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர், (வெணினில்)
பிள்ளைதேடியபொருள் பிதாவிற்கு வருமானாகையால்.

தந்தை மகற்காற்றுநன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(க-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வியில்
வல்லவன் என முற்பட்டிருக்கச்செயல்.

14 . அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள் வருவீருந்து உபசரியேன்றும்,
நன்மொழி யுரையென்றாங் கூறியதாம்.)

இடனும்பொருளுமேவலருமிருந்தும்பயனென்னேவந்த
வுடலின்பயனாகியவன் பையுறாதவிடத்துநொதுமலரும்
படர்செய்பகையுமுறவாக்கும்பற்றுமளிக் குமுனைமைந்தர்
தொடர்பின்வளர்க்குமன்பதனாற்சொர்த் துமன்பின்வழுமற்க. (கஉ)

அ-ம் அதி.—அன்புடைமை.

அஃதாவது - அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்தமுடையவரிடத்த
ஆசையுடையவனெயிருக்கை. (குறள் ச)

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(க-ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது சினேகத்தையுத்தரும்.

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(க-ரை.) அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே அன்புதுணையென்பர், மறத்தை
நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாம்.

புறத்துறுப் பெல்லா மேவன் செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப் டன்பி லவர்க்கு.

(க-ரை.) உள்ளன்பு இல்லாதார்க்குப் பிறவுறப்புச்சுள் இருந்துபயனில்லை.

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(க-ரை.) அன்பொடுபொருந்தியவுடலே உயிருள்ளவுடலாகும், அவ்வன்
பில்லாவுடலே ஐயிரத்தவுடலாகும்.

வந்தவிருந்தும்வலராதவதனநோக்குமுன்குழையு
மந்தமடைவாலகத்தன்பையலர்ந்தமுகத்தால்வெளிப்படுத்திச்
சந்தமணிவாயினுந்தோன்றச்சற்றுமவஞ்சங்கலவாமே [ன்.
யுந்துஞ்சுவையின்மொழியென்றுமுரைத்தல்வேண்டும்பயன்வேண்டி.

கூ-ம். டி-ம் அதி — விருந்தோம்பல். இனியவைகூறல்.

அஃதாவது விருந்தினரை இனியமொழியுடன் உபசரித்தலாம். (குறள் ச)

அகனமர்ந்து செய்யா ன்றையு முகனமர்ந்து
நல்விருத் தோம்புவா னில்

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் வீட்டில் இலக்குமி வாசம்பண்ணுவான்.

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து
கோக்கக் குழையும் விருந்து

(உ-ரை.) அனிச்சப்பூ மோந்த இடத்து வாடும் விருந்தினர்முகம் வேறப்படும்பார்க்க வாடும்.

இன்சொலா லீர மனா இப் படிநிலவாள்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(உ-ரை.) அறத்தின்வழியை அறிந்தவரது வாய்ச்சொற்களே இனிய சொற்களாம்.

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(உ-ரை.) இனிய சொற்களானவை இருபிறப்பிலும் இன்பத்தைத்தரும்.

(இதுமுதல் இரண்டேய்யுள்களால் நன்றிமறவாதே எனக்கூறியதாம்)
பயன்காரணத்தைக் குறியாமற்பரிந்துகாலத்தாற்செய்த
நயன்சொர்நன் நிசிறிதே தனுநாடி. நதற்கேகாரளவில்லை
பயன்காரணத்தைக் குறித்தினையும்பதத்திற்புரிந்தநன் நியையும்
வியன்பூதலத்திற்பெரிதாகவிரும்பிமதித்தல்வேண்டாமால். (கச)

கக-ம் அதி. — செய்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது - தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமையாம். (குறள் ௩)

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

(உ-ரை.) ஒருவன் பிறர் உதவிவேண்டாது செய்த உதவிக்கு மண்ணுலகத்
தையும் விண்ணுலகத்தையும் தந்தாலும் ஒத்தல் அரிது.

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதேனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(உ-ரை.) ஒருவன் காலத்திற்செய்த உதவி சிறிதாயினும் அது உலகினும்
பெரிதாகும்.

பயன் றாக்கார் செய்த வுதவி நயன் றாக்கி
என்மை க்டலிற் பெரிது

(உ-ரை) பின்வரும் பல்பொருண்மால் செய்த உதவியினது என்மை,
கடலினும்பெரிது.

நன்றிபுரிந்தோர்மற்றொருகானவைகள் புரிந்தாராயிடினு
மொன்றுமுதனியேத்திட்டோம்பாநவையைமறந்தவரை
யென்றுமறவா நிறுந்திறுகவிகப்பிற்கருவான்மறையோரைக்
புகூன் அநிதிவேர்பிழைசி அகக்குன்றமனைவேபிழைபெருகும். (கது)

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
லீழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

(ச-ரை.) துன்பத்தை நீக்கினவாறு சிநேகத்தை எழுபிறப்பினும் நினைப்பினைப் பெரியோர்.

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(ச-ரை.) நன்மைசெய்தவர் கொன்றாற்போலத் தன்மைசெய்யினும், அன்மைசெய்த நன்மை யொன்றை நினைக்க அந்தன்மையெல்லாம் செடும்.

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்லில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(ச-ரை.) எவ்வகைத்தருமக்களை அழித்தவர்களுக்கும் ஈடேறும்வழியுண்டாம். செய்தநன்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கு ஈடேறும்வழியில்லை.

(இச்செய்யுளால் ஓரஞ்சொல்லெலெனக்கூறியதாம்.)

ஆக்கமொடுமைந்தரையளிக்குமவற்றைமருமான்வழிக்குநிலையாக்குமனையநடுகிலையயடுத்தோர்முதன்முவரினொப்பநோக்குமதுசெய்யாறுகப்பினுனித்துக்கருவினமைத்தபயன்போக்கியிடைபேயயன்வேறுபொருந்தாபொருந்தும்பெரும்பிழையே

கஉ-ம் அடி.—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது-பகைவன் அயலோர் நட்பினர் இம்மூவகையோரிடத்தும் அந்நின்வழுவாமல் ஒப்பதற்கு நிலைமையாம்.

செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து

(ச-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவன் செல்வமானது அவன் சந்திக்கு உறுதியுடைத்த.

கேடும் டெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கணி.

(ச-ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே அறகு.

(இச்செய்யுளால் அடங்கி இரு எனக்கூறியதாம்.)

இல்லினிருந்தேயைம்பொறியுமெல்லாதுகருங்காலத்துஞ்செல்லும்வழிமெய்மொழிமனத்தைச்செல்லாதடக்கினெழுபிறப்புநல்லபயனேயாமேனைநல்லவினைநீவினையாகாவல்லலுறுக்குமறக்கடவுளடுக்குமமாநலகுநீதே

கக-ம். அந்.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது—காயமும், வாக்கும், மனமும், தீயவழியிலே செல்லாமல் அடக்கமுடையவனாயிருத்தலாம். (குறள் ௩.)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றேற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(க-ரை.) அடக்கிடைப்பவன் அடக்கம் மலையைப் பார்க்கினும் மிகப்பெரித.

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவன் ஐம்பொறியடக்க வல்லவனாகில் அது ஏழிறப்பிற்கும் உறுதியுடைத்தாம்.

ததங்காத்துக்-கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(க-ரை) கற்று அடக்கவல்லவனாயிருப்பவனிடத்து அறக்கடவுள் அடைவன்.

(இச்செய்யுளால் நன்னடையை விடாதே எனக்கூறியதாம்.)

தாழ்ந்தவருண த்துதித்தவருந்தக்கோராவவொழுக்கத்தால்
விழ்ந்தவொழுக்கத்தாரிழிவ்மேலாம்வருணத்துதித்திடினுஞ்
சூழ்ந்துதுணையாஞ்சிறப்பின் பஞ்சுசாக்குமதனுலுயிர்தனிணும்
வாழ்ந்தவொழுக்கமோம்பிகுவழுக்கினிமும்பையேதருமே. (கஅ)

கச-ம் அந்.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது—தங்கள் தங்கள் வருணச்சிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசை
கத்தை உடையவனாயிருக்கையாம். (குறள் ௪.)

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா லொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

(க-ரை.) ஆசாரமானது சிறப்பைத்தரலால் அவ்வாசாரம் உயிரினும் மேலானது.
பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கக் தெரிக் தோம்பித்,
தேரினுமஃதே துணை.

(க-ரை.) ஆசாரத்தைக் காக்கக்கடவன் அவ்வாசாரமே தனக்கு துணையாம்.

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க.
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(க-ரை.) ஆசாரமேகுலமாம். அவ்வாசாரயில்லாமையே குலவீணமாம்.

நன்றிக்கு வித்தாகு னல்லொழுக்கக் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

(க-ரை.) ஆசாரமானது தருமத்திற்குக் காரணமாகும், தீயவாசாரமானது
ஊழ்ப்பத்தைக் கொடுக்கும்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் பரதாரபோகம் விரும்பாந்
எனக்கூறியதாம்.)

காமங்குறித்துப்பாவத்திற்கலந்தபேதையாருள்ளும்
வாமங்கனிந்தபிறன்மனையமதிக்கும்பேதையோர்பயத்தாற்
றாமக்கிழிக்குமறம்பொருள்போற்சற்றியின்பமுறாதறந்
றோமங்குரிப்பப்பிறன்மனைவிதொள்காமுறுதல்குழிவே. (கா

கரு-ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது-காமமயக்கத்தினாலே பிறனது மனையானே விரும்பாமையாம். (கு. இ. 6)

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுதும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சித்த நடக்குந் தன்வையானது பெரியே
ரிடத்திலே.

அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாநீற் பேதையா ரில்.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சித்த நடப்பவரைப்போல அறிவீனரில்ல
பகையேபழியேபாவமேபயமேநான்குந்தினங்கொடுக்குந்
தகையார்பெருமைமுழுதழிக்குஞ்சார்ந்தபிறனில்விழைவொழிந்தேர்
தொகையாரறமேபொருளின்பந்தேதொலாப்பெருமையொடும்வாழ்வர்
நகையாலதனைக்கனவிடத்துநவிறற்றியிடினாந்தீங்காமே. (உ

எனைத்துணைய ராயினு மென்றோத் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

(க-ரை.) தினையனவும் அறியாதவகைப் பிறன் மனையாளிடத்திற் செல்ல
தல் எவ்வளவு சிறப்புடையராயினும் பிரயோசனமில்லை.

பகைபாவ மச்சம் பழியேன னான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சேர்பவனிடத்தில் பகை பாவம் அச்சம் பழி
இந்நான்கு குற்றங்களுட விட்டு நீங்கா.

பிறன்மனை நோக்காத போண்மை சான்றோர்க்
கறனென்றே வானற் றொழுக்கு.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம்.

(இச்செய்யுளால் சாந்தகைஇரு எனக் கூறியதாம்.)

வெறுப்பவொருவன்காரணத்தான்மிக்கமடத்தாற்புரிபிழையைப்
பொறுப்பினதுவேபேரறமாம்புகழுநிறையுமிகவளருந்
கறுப்பொன்றறியாவறிவினர்கள் கருத்தின்மகிழ்ச்சியுளவாரு
மொறுப்பின்வருவதொன் றில்லையதனாற்பொறுமையுயிர்த்துணையாம்.

கக-நி. அதி.—பேரையுடைமை.

அஃதாவது - காரணப்பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தமக்குத் தீக்குசெய்தவிடத்துத்தாமும் அசீன அவனுக்குச்செய்யாது பொறுத்தலுடைய தலவாம். (குறள் 6)

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை,

(க-ரை) வெட்டுவோரைத் தாங்கு நிலம்போல இகழ்வாரைப் பொறுத்துத் தகன்றதலே தலைமையான தருமை.

இன்மையு ளின்மை விருந்தோரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(க-ரை) தரித்திரத்திலே தரித்திரமாவது விருத்தினரைக் காப்பாற்றாமையே வல்லமையிலே வல்லமையாவது அறிவீனர்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தலே.

நீறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

(க-ரை) நிறைவைவேண்டிவானொன்றிற், பொறுமையாக் காக்கக்கடவன்.

ஒறுத்தார்க் கொடுகாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றந் துணையும் புகழ்.

(க-ரை) பிறர்குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கு ஒருகாலையின்பம், பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவுப்புகழ்.

குறந்தாசிற் றாய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சே னெற்திற் பவர்.

(க-ரை) தீயவழியில் ஈடப்பவரது கொடுஞ்சொற்களைப்பொறுப்பவர் தறவிகன்போலப் பரிசுத்தகுணமுடையவர்.

(இச்செய்யுளால் பொறுமை கொள்ளாதே எனக் கூறியதாம்.)

ஒழுக்காரொழிக்கும்பொருளனைத்துமொழிக்குமிம்மைமறுமையினும்
வழுக்காறனைத்துமுறுவிக் குமருங்குளார்க்குங்கேடுறுக்கு
மிழுக்காறுடையவிரிநிரையத்தேய்க்குமிதனாலேமகண்டா
வழுக்காறுயபெரும்பகையையமாரரிடத்தும்புரியற்க. (உஉ)

கக-ம். அதி.—பேரையுடைமை.

அஃதாவது - பிறர்செய்வம் முதலானவை கண்டவிடத்துப் பொறுமைப் படலமையாம். (குறள் 7.)

ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்.

(க-ரை) ஒருவன் பொறுமையில்லாமையே கல்லவழியாகக் கொண்டு
கடவன்.

அறனாக்கம் வேண்டாதா எனென்பான் பிறனாக்கம்,
பேணு தழுக்கறுப் பான்.

(க-ரை.) பிறன்செல்வத்தைக்கண்டு பொருமைகொள்வோன் மறுமைக்கு
தருமமும் இம்மைக்குச் செல்வமும் வேண்டாதான் என்று சொல்லப்படுவான்.

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடேப்பது.
முன்பது உ மின்றிக் கேடும்.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடுப்பதைக் குறித்துப் பொருமைகொள்பவனது
சுற்றமானது, உட்கூட ஆகையுடைய உண்ணச்சோதும் இல்லாமற்கெடும்.

அழுக்கா நெனவொரு பாலி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(க-ரை.) பொருமையென்னும் பாலியானவன் பொருமைகொண்டவனது
செல்வத்தைக்கெடுத்து அவனை நரகத்தின் தள்ளுவான்.

(இச்செய்யுளால் பிறர்பொருள் கவராதே எனக் கூறியதாம்.)

படுமுன்பொருட்குப்புதுவெள்ளம்பழையநீரையுடைப்பதுபோற்
கெடுதிபயக்குங்குடிக்கெடுக்குங்கெடாதபொருந் துன்பமும்விடாக்கும்
வடுமிக்கியன்றபழியென்றும்வளர்க்கும்மதுமையினு
நடுவுநிலையிற்பிரிந்தொருவாநன்பொனகவரக்கருத்தெண்ணேல். (உட)

கடி-ம். அதி.—வேஃகாமை.

அஃதாவது - பிறப்பொருளை வெளவுதற்கு நினையாமையாம். (குறள் ௩)

நவேன்றி நன்பொருள் வேஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில்லாமல் பிறர்பொருளை இச்சித்தால் அவ்விச்சை
யானது குடிவையக்கெடுத்துக் குற்றத்தையும் கொடுக்கும்.

சிற்றின்பம் வேஃகி யறளல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டே பவர்.

(க-ரை.) பேரின்பத்தை இச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்தை இச்சித்தத் தருமம்
அல்லாதவற்றைச்செய்யார்.

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதேனின் வேஃகாமை.
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(க-ரை.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம் யாதென்றால் பிறன் பொருளை
விரும்பாமையாம்.

இச்செய்யுளால் பிறரைப் டழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்.)
 கேளிர் பிரிவாநட்பினராய்க்கொழுமுருமிலராவர்
 மூன்றும்வஞ்சொனோராகமொழிவரெவருமாதலினு
 னுருமறத்தைக்கொன்றனந்தநவைகள்செயினுமெதிர்நின்றா
 மாளவுரைசெய்யினுஞ்செய்யேல்மைந்தாமறந்துட்புறங்கூறல். (உச)

கக-ம். அதி.—புறங்கூறமை.

அஃதாவது - காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்து பேசாமையாம். (கு. ௩.)

அறனாழி இயல்லவை செய்தலிற் றீதே

புறனாழி இப் போய்த்து நகை.

(க-ரை.) ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்து, கண்டவிடத்துப் புகழ்து
 பேசுதல், தருமத்தை அழித்து அதருமத்தைச் செய்தலினும் குற்றம்.

• கண்ணினின்று கண்ணைச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
 முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(க-ரை.) ஒருவனை முன் இகழினும் பின் இகழாதிருக்கக்கடவன்.

பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளந்

திறன்றொந்து கூறப் படும்.

(க-ரை.) பிறன் குற்றத்தைச் சொல்லுவானது குற்றம் பிறனால் சொல்லப்படும்.

(இச்செய்யுளால் லீண்மொழிகூறாதே எனக்கூறியதாம்.)

தகைமையுடையவறிவினர்கள் சாலவெறுப்பச்செயுமன்றி
 நகையுட்கும்கொளிறற்றிவைநவிறுநன்குமதிப்பொழிக்கு
 மிகைசெய்வீழ்ப்பந்தபுமதனால்விழையுமறமாதிகள்பயவா
 வகையினுரைக்கும்பயனிலசொன்மைந்தாவுரையேலுரையேலே (உரு)

உ௩-ம். அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது - தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றையும்
 தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம். (குறள் ௩.)

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா

னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(க-ரை.) பயனில்லாச் சொற்களைச் சொல்பவன் யாவராலும் இகழப்படுவான்.

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில

நீர்மை யுடையார் சொலின்.

(க-ரை.) நற்குணமுடையார் பயனில்லாச் சொற்களைச்சொன்னால் அவர்
 மேன்மை குறையும்.

பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனன்

மக்கட் பதடி யெனல்,

(க-ரை.) பயன்படாச்சொற்களைச் சொல்பவனை மக்களுக்குள்ளே பதொ
 ன்று சொல்க.

வேறு (இச்செய்யுளால் தீமைசெய்யற்கவேனக் கூறியதாம்.);

பாயபல்பகைக்குந்தப்பிரிப்பாரிடையுய்யலாகு
மேயவெக்கதெசென்றலும்விளிதராதுடங்குசென்றே
யாயநன்றனைத்துங்கொன்றங்கருந்துயர்பலவுநல்குந்
தியவல்வினையினயாதுஞ்செய்யற்கவேமகண்டர.

(உஉ)

உஉ-ம். அதி.—தீவினையச்சீம்.

அஃதாவது - பாவங்களையுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சுதலாம். (கு-உ.)

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் பமே.

(க-ரை.) பாவமானவை துன்பங்களைக் கொடுத்தலால், அவைகள் அக்களி யிலும் கொடியன.

எனைப்பகை யுற்றரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றமே.

(க-ரை.) எவ்வகைப்பகையை அடைந்தவர்களும் கடைத்தேறுவர், தீவினைப் பகையை அடைந்தவர்கள் கடைத்தேறுர்.

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தோன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

(க-ரை.) தன்னைக்காக்க விரும்பினால் பிறனிடத்தில் எவ்வளவும் பாவம் செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

(இச்செய்யுளால் பரோபகாரஞ்செய் எனக் கூறியதாம்.);

ஊருணிநடுவூர்நின்றவொண்பழக்தருவும்போலப்
பேருறுமுயற்சிதன்னொற்பெருக்கியபொருள்களெல்லாஞ்
சீருறயாவர்மாட்டுஞ்செலுத்தியொப்புரவினிற்றி
யாருமொப்புரவாற்கேடுண்டாயினுமதுவுகன்றே.

(உஉ)

உஉ-ம். அதி.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது - உலககடையை அறிந்துசெய்தலாம்.

(கு-உ)

தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாக் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு:

(க-ரை.) முயற்சிசெய்து சம்பாதித்தபொருளெல்லாம் உபகாரம் செய்யும் பொருட்டு.

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்.
பேரறி வாளன் றிரு.

(க-ரை.) அறிவாளர் செல்வமானது ஊரார் உண்ணும்பொருத்திலே நீர்நிறைந் தற்போலும்.

பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றூற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படிண்.

(ச-ரை.) செல்வம் உபகாரம் செய்பவரிடத்தில் உண்டாகில் மடுநூர்வே
மரப்பழுத்தாற் போலும்.

ஒப்புரவி னூல்வருங் கேடேனி னஃதோருவன்
விற்துக்கோட் டக்க துடைத்து

(ச-ரை.) ஒருதவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில், அவ்வுதவியைத் தன்னை
விற்துகினும் செய்யக்கடவன்.

(இதுமுதல் மூன்று செய்யுட்களால் உதாரணாக இரு எனக்கூறியதாம்)

இரீப்பவன்வாளாதேகவிலனெனுமெவ்வங்கூரு
திரப்பினிரப்பனன்றமிதனிநன்றாவதாரு
மிரப்பவனிலனென்றாவியம்பியவெவ்வஞ்சொல்லென்
நிரப்பினும்பிற்பாற்கூருநிரக்கமொடதன்மைந்தா. (உஅ)

அருத்தியினிலனென்றமுனளித்தலுமிலனென்றப்பா
லுரைத்திலனாகச்சாலவுதவலுமேற்கின்றனும்
வருத்துறவிலனென்றமைவழங்கிடவரைவில்லெவ்வம்
பொருத்தலுமொன்றினென்றுபுகழ்மிகவிளங்கிநிற்கும். (உக)

நலமிசுசெல்வம்பெற்றுநல்குரவினரைக்காத்
தலினறமாநிசீர்த்தியிலனெனப்பிறர்சொல்லெவ்வ
வலனுரைக்கஞ்சியேனும்வறியனையிலனென்றெள்ளா
தலர்புகழ்பயனும்வேண்டினாகையுமளிக்கடைந்தா. (உஊ)

உஊ-ம், அதி.—ஈகை.

அஃதாவது-வறியவராய் இரந்தவர்க்கு இல்லை என்முமல் கொடுத்தலாம். (கு.உ.)

நல்லாஃறெனினுங் கோளநீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று;

(ச-ரை.) யாசித்தல் நல்லது என்றலும் வாங்குதல் குற்றமே, கொடுத்த
வால் முத்தி இல்லை என்றலும் கொடுத்தல் நல்லதே.

இவ்வேனென்று மேவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(ச-ரை.) நற்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் இல்லையென்றமையும், கொடுத்த
லும் உண்டு.

அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

(இச்செய்யுளால் கீர்த்தியைத்தேடு எனக்கூறியதாம்.)

சாதல்வந்தடுத்தகாலுந்தனக்கொருசாதலின்றிப்
பூதலமிறக்குங்காறும்புகழுடமிருக்குமந்தக்
கோதறுபுகழின்யாக்கைகொடையினுற்செல்வங்கூர
வாழ்தலைபுடையாரன்றேவானமும்வணங்குரீரார்.

(ஈக)

உச-ம். அதி.—புகழ்.

அங்காவது -- இவ்வாழ்க்கை முதல் ஈகை ஈறாச் சொல்லப்பட்ட இவ்வந்
தில் தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே சிற்பநா
கிய கீர்த்தியாம்.

(குறள் ௪.)

ஈத லீசைபட வாழ்த லதுவல்ல.

துதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) கொடுத்தவால் கீர்த்தியுண்டாக வாழ்க்கைவர் அக்கீர்த்தியை அல்
வாமல் மக்களுயிர்க்கு இலாபம் இல்லை.

ஒன்றா வுலகத் துயாந்த புகழல்லாற்.

பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

(க-ரை.) உலகத்தில் அழியாமல் சிற்பது புகழே அல்லாமல் வேறொன்று
இல்லை.

நிலவரை நீள்புகழாற்றிற் புலவரைப்.

பொற்றாது புத்தே ளுலகு.

(க-ரை.) உலகில் அழியாது நிற்கும் புகழை ஒருவன் செய்வானால், தேவ
லோகம் தேவர்களைத் துதியாது அவனையே துதிசெய்யும்.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்.

வித்தகர்க்கு கல்லா லரிது.

(க-ரை.) புகழுடம்பிற்குப் பெருக்கமாகும் வறமையும், அங்வுடம்பு கிலை
பெறுவதாகும் மாணமும் அறிவில்லார்க்கு இல்லை.

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால்:

பொருளாவது -- அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணி
முதலானவையாம்.

அரசியல்.

அரசாவது -- உலகத்திற்கு உயிர் எனக்கிறந்த அரசனது தன்
மையாம். அவ்வரசின் இயலை இருபத்தைந்து அதிகாரங்களினாலே
கொல்லக்கொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லலாயினார்.

(இது முதல் நான்கு செய்யுள்களால் இராஜாங்கம்பேணுஎனக் கூறியதாம்.)

உரைசெயுமறத்தினற்றவொருகுடைநிழற்றமுந்நீர்த்
தரைமுழுதாளவேண்டிற்றகைபெறுமமைச்சநாடு
புரையறுமரணோமிக்கொருள்படைநட்பென்றும்
வரைசெய்ப்படாதயாக்கையுறுப்பெனமதித்துக்கோடி. (௩.௨)

௩.௨-ம். அதி.—இறைமாட்சி.

அஃதாவது - அரசனது நற்குணமும் கற்செய்கைகளுமாம். (கு-ள் ௮)

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பா னுறு
முடையா னரசரு ளேறு.

(௧-ரை.) சேனை காடு பொருள் அமைச்சு நட்பு அரசன் இவ்வாறு அங்கக் களையும் உடையவன் அரசருள் ஆண்டிங்கம்போன்றவன்.

வினையினஞ்சாமைநிற்றல்வினையருக்களித்தல்செய்யும்
வினையிடைமனமேற்சேறல்விளங்கியவறிவுவல்லே
வினையினைமுடித்தலாண்மைவெங்கொலையாதிரீக்கல்
வினைவளர்மானமற்றும்வேந்தருக்கியல்புமைந்தா. (௩.௩)

அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(௧-ரை.) அரசனுக்கு இயல்பாவது வல்லமை ஈகை அறிவு மனவெழுச்சியாம்.

நூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று
நீங்கா நிலஞள் பவர்க்கு.

(௧-ரை.) வீரைவு உடைமை, கல்வி உடைமை, வலி உடைமை இம்முன் டும் அரசனைவிட்டு நீங்காவாம்.

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(௧-ரை.) மன் அறத்தில் இருத்த பாவங்களைக்கடித்த வலிமையினாலே சவரூதமானம் உடையவன் அரசன் ஆவான்.

சூடிதளர்வுற்றகாலொகாள்பொருளாறிலொன்று
விடுவதுசெய்துதங்கள்விழுக்குறைமுறைசொல்வார்க்குத்
தடையறக்காட்சிநல்கித்தண்ணியனின்சொல்காட்டி
வடுவறவிடித்துச்சொல்வார்வன்மொழிபொறுத்தல்வேண்டும். (௩.௪)

அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(க-ரை.) அரசன் காண்கைக்கு எளியவனாகி இன்சொல் சொல்பவன்
ஆனால் அவன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச்சொல்லும்.

சேலிகைப்பச் சொற்போறுக்கும் பண்புடைவேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(க-ரை.) மந்திரி முதலானவர்கள் கடிந்து உத்திசொல்லும் சொற்னைப்
பொறுக்கும் அரசன் குடைநிழற் கீழ் உலகம் தங்கும்.

கோடைபளி சேங்கோல் குடியோம்ப னுன்கு
மூடையானும் வேந்தர்க் கோளி.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இன்சொல்சொல்லுதலும் செங்கோல்செலுத்துத
லும் குடிகளைக்காத்தலும் இந்நான்கு செயல்களையும் உடையவன் அரசருக்குள்
விளக்கம் ஆவான்.

செருவினொட்டலரைக்கொண் டுதிறைகொண்டுகாடுகாத்துப்
பொருளினையீட்டிக்கள்வர்புல்லரசுற்றமாதி
பருகுதலிலாமைக்காத்துப்பயிற்றமாதிமுன்றில்
மருவுறவிடுத்துச்செங்கோல்வளர்ப்பதுமாட்சியாமே.

(௩௫)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(க-ரை.) பொருள் வரவுதேடலும் பொருளைக்காத்தலும் அப்பொருளை
அறத்தின்வழிச் செலவு செய்தலுமான இவைகளில் வல்லவன் அரசனாவான்.

(இச்செய்யுளால் கற்றுணர்ந்தோமுது எனக் கூறியதாம்.)

ஐயமேதிரிவேயென் னுமவையறவற தானீதி
வையமால்யானைபாய்மாவன்படைத்தொழினூலாதி
பையவேகற்றுக்கற்றபண்பினரோடுநாளு
முய்யவேயளவளாவிபுரைத்தவாநிற்றல்வேண்டும்.

(௩௬)

சய-ம். அதி.—கல்வி.

அஃதாவது - அவ்வரசன் தன்சுற்றற்கு உரிய தூல்களைக்கற்றல் அவையா
வன-அறநூலும், நீதிநூலும், தேர், யானை, குதிரை, படைக்கலம் எனப்பட்ட
இவற்றின் தூல்களும் மற்ற முதலானவையாம்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றிச்
னிற்க வதற்குத் தக.

(௩-ன் ௩)

(க-ரை.) ஒருவன் கற்கப்படும் தூல்களைக் குற்றம் அறக் கற்கக்கடவன்
கற்றபின் கல்வி அறிவிற்குத் தக்கபடி நிற்கக்கடவன்.

எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(க-ஊ) கணிதநூற்களும் இலக்கணநூற்களும் மனிதர்களுக்குக் கண்களாகும்.

யாதானு நாடாமா வுராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(க-ஊ.) கற்றவர்க்கு எந்நாடும் தனது நாடும் அப்படியிருக்க ஒருவன்
மரணபரியந்தமும் கற்காமல் இருப்பது என்ன?

(இச்செய்யுளால் கல்லாமை யொழிகவேனக் கூறியதாம்.)

உடல்வயத்தாகுஞ்சாதிவுயர்ந்தவர்சாதிதாழ்ந்தோர்

திடமுறவுயிரினேடுசெல்லுறுங்கல்விதம்மா

லடர் தரும்பெருமையெய்தாராதலாகக்கண்ணாதித்

தொடர்வுறுங்கல்விகல்லாதொழிவினைவிடவேவேண்டும்.

(௩௭)

சுக-ம். அதி.—கல்லாமை.

அஃதாவது - கற்றலைச்செய்யாமையின் இழிவாம்.

(கு-ள் ௨)

நுண்மா டுறுழைபுல மில்லா நெழினல-

மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(க-ஊ.) தூல் அறிவு இவ்வாத எழுச்சியும் அழகும் சுண்ணும்புச்சாந்தால்

அலக்கரிக்கப்பட்ட பாவையின் எழுச்சியும் அழகும் போலாமாம்.

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்

கற்ற ரனைத்திலர் பாடு.

(க-ஊ.) கல்லாதவர் மேலாகியகுலத்தில் பிறந்தாரானாலும் கீழ்க்குலத்தில்
பிறந்து கற்றவரை ஒப்பாகார்.

(இச்செய்யுளால் கற்றறிந்தார் சொற்கேளெனக் கூறியதாம்.)

வறுமையான்மடமைதன்னால்வருந்திரெஞ்சழியுங்கலை

வுறுதிசெய்துணையாங்கற்றவுணர்வினைவளர்க்குமென்று

மிறுதியில்லாதவன்பயிட்டுமாதவினாற்கற்று

மறுவறுமொழுக்கமுள்ளார்வாய்மொழிகட்டல்வேண்டும்.

(௩௮)

சஉ-ம். அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது- கேட்கத்தகும் தூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல்லக்
கேட்டுதல்.

(கு-ள் ௪)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா. ரவியுணவி

னான்றிரோ டொப்பர் நிலத்து.

(க-ஊ) கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமியில் இருப்பினும் தேவரை
ஒப்பாவார்.

கற்றில் ஞாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாங் துணை.

(க-ரை.) கல்லாதவன் ஆனாலும் கற்றவர்கொல்லும் தூல்களைக் கேட்கக்கடவன், அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்த இடத்துத் துணையாம்.

இழுக்க வுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சோல்.

(க-ரை.) நல்லவர்கள் வாயில் பிறக்குஞ்சொல் ஒருவர்க்கு ஆபத்து வந்த விடத்தில் சேற்றறிலத்தில் ஊன்றகொல்போல் உதவியாம்.

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் நல்லவைகளைக் கேட்கக்கடவன் அவை மிகுந்த பெருமையைத்தரும்.

(இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுளால் நுண்ணறிவிற்பயில் எனக்கூறியதாம்.)

இழிந்தவனுயர்ந்ததொன்றையியம்பினுமுயர்ந்தோன்வாயி
விழிந்ததொன்றுறினுமுள்ளவியல்பறிந்தோம்பிரீக்கிப்
பொழிந்தெனப்பிறர் தாக்கூறும்புலப்படாப்பொருளுந்தெள்ளி
வழிந்தெனத்தெளியக்கேட்போர்மனங்கொளப்புதறல்வேண்டும்.

சாஉ-ம். அதி.—அறிவுடைமை.

அஃதாவது - கல்வி கேள்விகளினால் ஆகிய அறிவோடு உண்மை அறிவு உடையவன் ஆதலாம்.

(கு-ள் ௭)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருளை எவர் வாயினால் கேட்பினும் அந்தப்பொருளின் உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம்.

எண்பொருள் வாகுச் சேலச்சோல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள். காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) தன்னால் சொல்லப்படும் பொருளை எளிதாகச்சொல்லிப் பிறர் சொல்லும்பொருளை அறிவதே அறிவாம்.

எவ்வகையுலகத்துள்ளாரியல்புடனொழுதுகின்ற
ரவ்வகையொழுதுகின்றேயழிவனவருமுன்காத் துத்
தவ்வெனும்பழிபாவங்கடபுதியெய்தாமையஞ்சிச்
செவ்வியநெறியினுஞ்செல்லுகபொறிகளைந்தும்.

சேன்ற விடத்தாற் சேலவிடா தீதொரிஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(க-ரை.) அறிவானது மனம்போனவழியில் போகவிடாமல் நன்மையிடத்து விடுவதே அறிவாம்.

எவ்வ துறைவ துலக மூலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(க-ரை) உலகமானது எவ்வகையினாலே நடப்பதாய் இருக்கின்றதோ அவ்வகையிலே தான் நடப்பது அறிவாம்.

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(க-ரை) அஞ்சத்தருவதற்கு அஞ்சாமை அறிவு இல்லாமையாம், அஞ்சத் தருவதற்கு அஞ்சதல் அறிவு உடைமையாம்.

எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் கோய்.

(க-ரை.) வரும் துன்பங்களை முன்னமே அறிந்து காத்துக்கொள்ளும் விவேகிகளுக்குத் துன்பம் இல்லை.

நலமிகவுயர்ந்தோர் தம்மைநண்புறத்தழுவிக்கொள்க
நிலவியகயத்துப்பூவைநிகர்தராயுயர்ந்தகோட்டி
னலரெனவவர்பானிற்கவாக்கமிக்கடுத்தகாலை
மலர்வதும்வறங்கூர்காலைகூம்பலுமொழிகமைந்தா.

(சக)

உலகந் தழீஇய தோட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(க-ரை.) ஒருவன் உயர்ந்தோரைச் சிகேசிப்பது அறிவாம், கட்பின் இடத்து முன் முகமலர்ந்து பின்முகம்குவீதல் இல்லாமையும் அறிவாம்.

(இதிமுதல் மூன்றுசெய்யுளால் தவரொழித்தொழுது எனக்கூறியதாம்.)

அருந்தவர்குரவர்முன்றோர்தணருயர்ந்தோர்தம்பாற்
றிருந்தியவணக்கமின்மைசெருக்குவேண்டியபக்கத்தும்
பொருந்தியபொருள்கொடாமைபொங்கியவெகுளிகாமம்
விருந்துசெய்கழிகண்ணோட்டமிவைவெலாம்விடுகமைந்தா.

(சஉ)

சச-ம். அதி.—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது - காமம் குரோதம் உலோபம் மானம் உவகை மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும் அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றாமல் கடிதலாம். (குள் சு)

சேருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பேருக்கம் பேருமித நீர்த்து.

(க-ரை.) மதமும் கோபமும் காமமும் இல்லாத அரசனது செவ்வமையு
மேலானதாகும்.

இவறவு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(க-ரை.) கொடாமையும் நன்மையினில் நீங்கிய மானமும் அளவிலாமதி
சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாம்.

குற்றம்புரியா திருந்துபிறர்குற்றங்களைகசிறிதேனுங்
குற்றம்புரியிற்சிறந்தெறிவைக்குவையையழிக்குமாறேபோற்
பற்றும்பெருவாழ்வினையழிக்கும்பகைவர்க்காக்கமிகப்பெருக்கு
முற்றும்பெருநோயுழப்பிக்குமுனியாரானுமுனிக்கும்.

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யேரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கேடும்.

(க-ரை.) குற்றம் வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளாத அரசனது வாழ்வு அ
டனினிமுன் வின்ற வைக்கோல் போலக்கேடும்.

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகுமிறைக்கு.

(க-ரை.) தன் குற்றத்தை முன்கடித்து பிறர்குற்றத்தைப் பின்கடிவானுள்
அவ்வரசனுக்குக் குற்றம் இல்லை.

கன்றுமினியபொருள்பலவுங்காதல்பகைவரறியாமே
நன்றுதுகர்கரினையென்றுநன் குமதித் துவியவற்க
நன்றிபயவாவினையினையுநண் னுமதத்தான்முடியற்க
வென்றிவிளங்கப்புகழ்விளங்கவிழுப்பம்விளங்கவேண்டி டினே. (சச)

வியவற்க வெஞ்ஞான்துக் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) எக்காலத்தும் ஒருவன் தன்னை மதியாதிருக்கக்கடவன், நன்மை
யைத்தாராத தொழிலை இச்சியாதிருக்கக்கடவன்.

காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார். ஈல்.

(க-ரை.) தன்னால் இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களையும் தன்னுடைய இச்சை
யையும் பகைவர் அறியாமல் அதுபவிக்க வல்லவன் இஈல் அப்பகைவர் என்
னம்பழுதாம்.

(இதுமுதல் முன்று செய்யுளால் உயர்ந்தோரைச் சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம்.)

துண்மையறனுமிகத்தெளிந்து நூலினியல்புமுலகியல்பும்
வண்மையுறத்தேற்றிடுமொற்றல்வல்லராகிவளர்சிலந்
துண்மையறிவாயுளின்முறிந்தோர்சேரநன்சுமதித்திடுக
வெண்மைபுரியா துயர்த்திடுகவியம்பும்வழியேநின்றிடுக.

(சடு)

சடு-ம். அத் பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக் குற்றங்களையும் கடிந்த அரசன் தன்னைத் தீய வழியில் விலக்கி நல்லவழியிலே செலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதலாம்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(க-ரை.) அரசன் அறிவுடையோர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன்.

தம்மீற் பெறியார் தமரா வொழுதுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) தம்மைவிடப் பெரியோரைச் சிநேகித்துநடத்தல் அரசன் வல்லமை பலவினுள்ளும் தலைமையாம்.

முழையின்மிகுதிமழையின்மைவளிதீப்பிணியால்வந்த துயர்
குழைவிலமர்தக்கோரைக்குறித்துச்சாந்தியாற்கடியா
விழைவில்பகைவர்கள்வர்வினைசெய்வார்சுற்றியவர்களினும்
பிழையைவுபாயநான்கா னுபெயர்க்கும்பெரியரெனுந்துணையே.

உற்றனோய் நீக்கி யுறஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(க-ரை.) துன்பங்களை நீக்கும் விதம் அறிந்து நீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமல் காக்கவல்லவரை அரசன் சிநேகிக்கக்கடவன்.

நற்பான்மையினுற்றேவர்களானண்ணலாகுமெதிர்வினையை
யுற்பாதகங்களானறிந்தேயொழிப்பர்மனிதரால்வருவ
பொற்பாரவரிங்கிதகுணமாசாரஞ்செயலாற்புகக்கறிந்து
பிற்பா லுறச்செய்குவரதறன்பெரியோர் துணையே துணையாகும். (சா)

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(க-ரை.) பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் பெறும் பேறுகள் பலவினும் பெரியதாம்.

(இச்செய்யுள்களால் அற்பரை சிநேகியாதே எனக்கூறியதாம்.)

நல்லவினைக்குநற்பயனுந்தீயவினைக்குத்தீப்பயனு
மில்லையெனும்வல்லிமுதையருமென்றும்விடருந் தூர்த்தர்களுஞ்
சொல்லுநடருமுதலாகத்தொக்கமுனைச்சேர்ந்தொழிகிண
புல்லுமறிவைத்திரித்திருமைப்புசமுங் கெடுக்கும்புகழோடே. (சு)

சுசு-ம். அதி. — சிற்றினஞ் சேரமை.

அஃதாவது - சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை சிறிய இனமாவது கண்
திலே கண்மையும் தீயதிலே தீமையும் இல்லை என்போரும், விடரும், தூர்த்தரு
முதலாயினவரது கூட்டமாம்.

சிற்றின மஞ்சம் பேருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(க-ரை.) பெரியோர் இயல்பு சிறிய இனத்திற்கு அஞ்சம் சிறியே
இயல்பு சிறிய இனத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும்,

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுரு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(க-ரை.) நிலத்தின் இயல்பினாலே நீர் திரிந்தால்போல அவரவர் சேர்
இனத்தினாலே அறிவுதிரியும்.

நல்லினத்தினாங்குந் துணையில்தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பது உயில்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு கல்ல இனத்தின் மிகுந்த துணை இல்லை தீய இன
தின் மிகுந்த கேடுஇல்லை.

(இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுளால் ஆராய்ந்துதொழில்செய் எனக்கூறியதாம்)
செய்யும்பொழுதேயழிபொருளிற்பெறப்படுதொப்பநிரண்டினுளொன்
றுப்பவுதவிவலிபயக்குமொண்மைவினையைத்தேர்ந்துளத்தி
னையமகன்றவினத்தோடுமாய்ந்துதனித்தும்புரிந் துக
வெய்யவாக்கங்கருதிமுதல்விளக்கும்வினையைப்புகியற்கு. (சுக)

சுசு-ம். அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான் செய்யும் இதழில்களை ஆராய்ந்து செய்யு
திறமாம்.

அழிவது உமாவது உமகி வழிபயக்கு
முதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(க-ரை.) ஒருவன் அழிவதையும் ஆவதையும் இலாபத்தையும் ஆராய்ந்த
தொழில்செய்யக்கடவன்.

தேரிந்த வினத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள்யாதோன்று மில்.

(க-ரை.) கல் இனத்தோடு ஆராய்ந்து செய்யும் அரசருக்குப் பெறுதற்கு
அரியபொருள் ஒன்றும் இல்லை.

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வீனை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் இலாபத்தை வினைத்து முதல் இழக்கும் தொழி
லைச் செய்யார்.

வலியேகாலம் வினையிவற்றான்மாற்றான் நனக்குமுனக்குமுள
பலவாநிலையும்வினைதொடங்கும்பண்புமதற்காமிடைபூறும்
விலகாததனைவிலக்குவதுவெல்லுமாறும்வென்றதனா
லுலவாப்பயனுமுதலினைத்துமொர்ந்துதெளிந்தேவினைசெய்க. (ருடு)

வசையறச் சூழா தேமுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ஶாறு.

(க-ரை) அரசன் யோசியாமல் பகைவர்மேல் செல்லல் அப்பகைவரை
விலைபெறச்செய்தலாம்.

பெரியமுயற்சிவினைபயனைப்பேணுவினையேபயன்சிறிதா
மரியவினையேபின் அயரமாக்கும்வினையேபுரிந்தாலும்
பெரியமுயற்சிமுதலாகப்பேசும்வினைக்குமறுதலையா
முரியவினையைவிடுத்தாலுமுலவாப்பெருமையொழியுமே. (ருக)

செய்தக்க வல்ல செயக்கேடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கேடும்.

(க-ரை.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தலானும் செய்யத்தக்க
வற்றைச் செய்யாமையானும். கெடுவான்.

கொடுத்தல்பொருள்வேட்கையவிடத்துங் குளிர்சொற்செல்வியான்ம
னடுத்தாப்பிறரோடமாரற்றியயர்ந்தானிவர்பாங்கினும்வேறு [டிய
படுத்தறுணையாம்படையினனின்பகுதியொடுசேரானிவர்க
விடத்துமொறுத்தலிவற்றின்வராவிவர்கீழ்மக்கவிடத்தினுமாம். (ருஉ)

எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிந்திப்
• னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

• (க-ரை.) இராசன் செய்தொழில முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணிச் செய்
யக்கடவன் தொடங்கியபின் எண்ணுதல் குற்றம்.

ஆற்றின் வருந்தா வகுத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் போத்துப் படும்.

(க-ரை.) முடியும் உபாயத்தால் வருந்தா முயற்சியானது பலர்காத்தாலும் குற்றம்படும்.

வலியாரானகாலத்துவழங்கலாதிமூன்றினையு
மெலியாரிடத்துச்செய்திடலுமெலியாரானகாலத்து
வலியாரிடத்தினொறுத்தலையும்வகுக்கின்வேந்தர்க்கவைமைந்தா
நலிவாமதனாலவரவர்பானடத்துமுறைதேர்ந்தியற்றிடுக. (௫௩)

நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை.

(க-ரை.) அவரவர் குணங்களை அறிந்து இசைபச் செய்யாவிடில் நன்மை செய்தலுள்ளும் குற்றம் உண்டாம்.

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கோள்ளாத கோள்ளா துலகு.

(க-ரை.) அரசர் பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாரனால் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது.

(இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் வலிமைகண்டு தொழில்செய்எனக் கூறியதாம்.)

வினையின்வலியாதிசுணுன்கும்வேறுவேறுசீர்தூக்கி
நினதுவலிமிக்குழிவினையைநிகழ்த்துகிர் த்தகாலத்துப்
புனையும்வென்றியுறவிழுக்கும்பொருந்தமதனாலவ்விடத்து
வினையுந்தோலியுறுங்குறைந்தவிடத்தும்கினைபெண்ணற்க. (௫௪)

சுஅ-ம். அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது - அவ்வுபாயங்களுள் தண்டம்செய்யக்குறித்த அரசனானவன் நால்வகைவலிபைகளையும் அளந்து அறிதலாம். (குறள் ஏ)

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துனைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(க-ரை.) தொழில்வலிமையும் தன்வலிமையும் பகைவன்வலிமையும் துனைவலிமையும் ஆராய்ந்து தன்வலிமிகுமாதில் அரசன் அத்தொழிலைச் செய்யக் கூடவன்.

உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
விடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(க-ரை.) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளாது வலியவரோடு போர் செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த அரசர்பலர்.

சூறைந்தவலியராயிடினுங்கொற்றமைந்தர்பலர்கூடி
 னிறைந்தவலியென்மொதனானைகொழிகபலரொடுளத்
 னுறைந்தலுக்கந்தனைக்கொண்டேயுற்றநினைதுவலியளவி
 னிறந்தும்வினைமெண்டவற்கிறவாவென்றிவெண்டினே.

!(100)

பீல்பெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
 சால மிகுத்துப் பெயின்.

(க-ரை.) மயில் இறகு ஏற்றப்பட்ட வண்டியும் அச்சமுறியும் அவ்விறகை
 அதிகமாக ஏற்றினால்.

நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
 னுயிர்க்கிறதி யாகி லீகம்.

(க-ரை.) நுனிக்கொம்பில் ஏறினவர் அவ்வளவைக் கடந்து ஏறுவராகில்
 அவருக்கு முடிவுவரும்.

வந்தபொருளிற்காற்கூறுவருமெலிடர்கீக்குதற்கமைத்து
 மைந்தவிருகானினக்காக்ஹிமற்றைககாலேவழங்கிடுக
 சிந்துநெறிகளகலாமந்தேசருநெறிகள்சுருங்கிடினு
 கந்தலிலதாமொப்பினுமாராடினதிகச்செலவிழக்காம்.

(101)

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
 போற்றி வழங்கு நெறி.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள அளவு அறிந்து கொடுக்கக்கடவன் அக்கொடை
 பொருளைக்காப்பாற்றும் வழியாம்.

ஆகா றளலிட்டி தாயினுங் கேடில்லைப்.
 போகா றகலாக் கடை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பொருள்வரவு சிறுத்தாலும் சிலவு மிகாவிடல்
 கெடுதி இல்லை.

அளவறிந்து வாழாதான் வர்த்தகையுளபோல
 வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள பொருள் அளவை அறிந்து வாழாதவன் வாழ்கை
 உள்ளவைபோலத்தோன்றி அழியும்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் பருவம்பார்த்து தொழில்செய்
 எனக்கூறியதாம்.)

ஆற்றன்முன் றுமுபாயங்கண்குமிடத்தோடமைந்திடினும்
 போற்றிநினைக்குவென்றியுறும்பொழுதுதேர்ந்துவினைபுரிக
 வேற்றகாலம்வருமளவுமெண்ணியிருக்கவதுமைந்தா
 னீற்றுச்சமர்க்குப்பின்வாங்கும்வெற்றித்தகரேயாகுமால்

(102)

சக.ம். அந்.—காலமறிதல்.

அஃதாவது - வலிமையினாலே மிகுதி உடையவனாய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச்செல்லும் அரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல். (க)

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
காலமறிந்து செயின்.

(க-ரை.) காலம் அறிந்துசெய்தால் அரியதொழில்கள் உனவோ?

காலங் கருதி யிருப்பார் கலங்காது
ஞால்ங் கருது பவர்.

(க-ரை.) பூமி முற்றம் ஆளவினைக்கும் அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம் பார்த்திருப்பார்.

ஊக்க முடையா னோடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(க-ரை.) ஆடுபின்வாங்கல் பாய்கற்பொருட்டு, வலிமை உள்ள அரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும் பொருட்டாம்.

மிகைமிகியற்றித்திரிந்திடினும்வெல்லுங்காலம்வருமளவும்
பகைமைபுறத்திறீறற்றும்பகைவர் தம்மைப்பண்போடு
நகைசெய்தமர்போற்சுமந்திடுகநாடுக்காலம்வந்துவிடின்
றகைசெய்விணையவ்வளவிற்றப்பாவண்ணமுடித்தடுக. (ருஅ)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
துள்வேர்ப்ப ரோள்ளி யவர்.

(க-ரை.) அறிவுடைய அரசர் கோபத்தைப் புறக்காட்டார் காலம்வரும் அளவும் அக்கோபத்தை உன்வைத்திருப்பார்.

சேறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கீழக்காந் தலை.

(க-ரை.) அரசர் பகைவரைக்கண்டால் அவர்க்குமுடிவுகாலம் வரும் அளவும் பணியக்கடவர்.

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(க-ரை.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்த்தால் அப்பொழுதே அந் தொழிலைச் செய்யக்கடவர்.

(இது முதல் இரண்டுசெய்யுள்களால் இடமறிந்து தொழில்செய்
எனக்கூறியதாம்.)

வாயினூழில்வழக்கமறமதினைவனைத்தொன்றற்கொன்று
மேயதுணையாப்பலபடையுமெளிவற்றிருப்பமதிலகழி
யேயவியற்றியாசுருக்கவேற்றகிடக்கைநிலத்தேதாடு
பாயபுனலுமுடையதுவேபகையையழிக்குமிடனாகும்

நுட-ம். அதி.—இடனறிதல்.

அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிந்து பசைமேல் செல்லுவோன் தான் வெல்லாதற்கு வற்ற நிலத்தினை அறிதலாம். (குறள் ௩)

தோடங்கற்க வெவ்வீனையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(௧-ரை.) அரசர் பசைவரைவெல்ல இடக்கண்டால் அல்லது எத்தொழிலையும் செய்யாது இருக்கக்கூடவர்.

ஊக்கமிலனாயினுமிடத்தோடுற்றனினசெய்துவனாயினூக்கமுடையார்க்கிடனின்றயொழியுமூக்கமிலாதவனுக்கூக்கமுடையானாயிடினுமுற்றபடையும்பலவேனுமூக்கமழிவ்விடத்தோடுமுற்றுவினசெய்யாவிடினே. (௧௦)

ஆற்றரு மாற்றி யபே விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்

(௧-ரை.) வல்லமையில்லாத வேந்தரும் இடம் அறிந்து போர் செய்வாடுவ்வெற்றிபெறவர்.

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
ணூக்க மழிந்து விடும்.

(௧-ரை) நிறை சேனையை உடைய அரசன் குறைசேனையை உடைய அரசன் இடத்தைச் சேர்ந்து அழிச்ச நினைக்கில் அவனால் பெருமை இழந்து விடுவான்.

(இதுமுதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து கம்பு எனக் கூறியதாம்)

பிறப்புங்குணமுமறிவுமெனப்பேணுமிவைபுஞ்செயல்களையுஞ்சிறக்குங்காட்சியொடுகருத்தேசெயிரினூலென்றிவைதம்மாணியூக்குமமைச்சர்முதலோரைநின்றராய்ந்துதெளிந்திடுகவறுக்கும்வினையாற்றுதற்பொருட்டுமறைபோகாமைப்பொருட்டுமே.

அறவோர்புரோகிதரைவிடுத்திட்டவராலிந்தவரசன்றானறவோனல்லனைவற்போக்கியறமெடுரிமையுடையானையுறவேவைத்தற்கெண்ணினமீதொத்ததெவர்க்குநின் கருத்தென்னுறவோதெனச்சூளுறவோடுமோர்ந்தேயொருவன்றனைத்தெளிக.

சேனைத்துலைவெடுமவனைசேர்ந்தாரையும்விட்டவ்வரசனீனப்பொருளாசையனிவனையிழுக்கக்கொடையோடுரிமையுடையானைப்புரத்தற்கெண்ணினமீதமைந்ததெவர்க்குநின் கருத்தென்னானப்படா மையுரைத்தியெனச்சூளோடுரைப்பித்தேதெளிக. (௧௩)

தொன்றுதொட்டவரிமையொடுஞ்முந்ததவமுதாட்டியைவிட்
 தொன்றுமுரிமைதனிவிண்ணானக்கண்டயங்கிடியனைவிடுத்தாள்
 சென்றங்கவளைக்கூடுதியேற்சிமந்தபொருளுக்கூடுதினக்
 கென்றுதெளியச்சூளுறீவாடிசைப்பித்திதனானுந்தெளிக. (54)

வேறு.

ஒருநிமித்தமேவிட்டேயோரமைச்சாலவன்மீனாயிலேனையோரை[10]
 யொருமைபுறவழைப்பித்திங்கிவர்பிழைப்பக்குழி இயினரென்றுத்திங்
 லொருவனிலிவ்வாசனமையொறுக்கமுயன்றானிவீனையொறுத்துவேடி
 யொருவனைவைப்பதற்கிசைந்தேமுன்கருத்தென்னைனச்சூளொடுவா
 [ப்பித்தேதார்க. (55)

நூ-ம். அதி.—தேரீந்து தெளிதல்.

அஃகாவது - டங்கிரி முதலானவர்களைப் பிறப்பு குணம் அறிவு எனப்பி
 கின்றவைகளையும், செய்கையையும், காட்சி கருத்து ஆகும் என்கிற பிரமாண
 களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதலாம். (குறள் 5)

அறம்பொருளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
 றிறந்தேரீந்து சேறப் படும்.

(க-ரை.) ஒருவன் அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் என்கின்ற நான்கின்
 திறத்தால் தேர்ந்து கொள்ளப்படுவான்.

நல்லகுடியிற்பிறந்தாறுநவையுமறப்புமடிபிழைப்பென்
 றல்லலுறுக்குமிவைமுதலாமனைத்துநீக்கிப்பழிக்கஞ்சி
 யொல்லலுறுநாணுடையானேயோர்ந்துதெளியப்படுமைந்தா
 வல்லகலைதராசற்றார்மாட்டுமவெளி அமருவிடுமே. (க-க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரிய
 நாணுடையான் கட்டே தேளிவு.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்து குற்றத்தில் இருந்து நீங்கிவிற்கும் நாண்
 உடையவனை அரசன் தெளிந்துகொள்வான்.

அரியகற் றுசற்றார் கண்ணைத் தேரியுங்கா
 லின்மை யரிதே வேளிறு.

(க-ரை.) அரிய நூல்களைக்கற்றாக் குற்றமற்றவர் இடத்தும் அறியாமை
 இல்லாதிருக்கை அரிது.

சுற்றிலரரனவர்தம்மைச்சூழேழல்பழிபாவமுநாணு
 பற்றுமிலராகுவர்விடுகபண்பார்தருகற் துணங்களை
 முற்றுமுடையாரிலரதனன்முனியுங்குற்றங்குணமிவற்றைத்
 தெற்றென் றுணர்ந்து குணமிருந்தசெம்மையுடையார்தமைத்தெளிக.

குணனாடிக் குற்றமு காடி யவற்றுண்.
 மிகைகாடி யிக்க கோளல்.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து மிகுதியைக் கொள்ளக்கடவன்.

அற்றுரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணர் பழி.

(க-ரை) அரசன் குற்றம் அற்றவரைத் தெளிதல் ஒழியக்கடவன் அவர் உலகத்தோடு ஒட்டாதவர் ஆதலால் பழிக்கு அஞ்சார்.

பெருமைசிறுமையளந்துகொளப்பேணுங்கருவிதத்தமது
கருமமதுபோற்பிறக்கருவிகழியச்சிறந்தவலவறிக
மருவுகாதலாலறியார்மாட்டுவினையைவைபற்க
வொருவர்தமையுந்தேராமெயொருகாலத்துந்தெளிபற்க. (க-அ)

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(க-ரை.) மனிதர்பெருமையும் சிறுமையும் அறியும் உரைக்கல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம்.

காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாம் தரும்.

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளை அறியாதவர்களை அரசன் தெரிந்து கொள்ளுதல் அவனுக்கறிவின்மை எல்லாந்தரும்.

தேற்றக யாயுந் தேராது தேர்ந்தபிற
றேறுக தேறும் டொருள்.

(க-ரை) அரசன் யாவரையும் ஆராயாமல் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கடவன்.

தேர்ந்துதெளியப்பட்டவன்பாற்றேற்றத்தெளியுந்தகவிடுக்க
தேர்ந்துதெளியப்பட்டவனைத்தீதுகாணாதயிற்றக
தேர்ந்துதெளியப்பட்டவவன்றீரவினையை விடுமதனை
தேர்ந்துபகைவர்பிரித்திடுவர்தேரான்றெளிவேபோற்கேடாம் (க-ஆ)

தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க் னையறவுந்
தீரா விமேபை தரும்.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனை ஆராய்ந்திலானாகத் தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவன் இடத்தில் ஐயக்கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் தன்பம் தரும்.

(இதுமுதல் நான்குசெய்யுளால் திறனறிந்துதொழிலிடு எனக்கூறியதாம்)
முன்னர்ப்பொதுவாகியவினையின்முளவிடுத்துத்தீகற்றி
நன்மைபுரிந்துவருமாயினுடியவனைச்சிறந்தவினை
தன்னில்விடுக்கசிறந்தவினைசார்ந்துபுரிவானிடைத்திரியின்
பின்னரதனைப்பொதுவினையிற்பெயர்த்துமுடிவகிட்டிடுக. (எ-ஓ)

ருஉ-ம். அதி.—தேரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது - தெளிவப்பட்டவரை அவர்செய்யவல்ல தொழில் வினை அறிந்த அவைகளிலே ஆளும் திறமாம். (குறள் ௧)

கண்மையுங் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாள் பமே.

(க-ரை.) கண்மை தன்மைகள் அறிந்து ஆகுநவைகளைச் செய்பவன் அஃ னால் ஆள்படுவான்.

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(க-ரை.) எவ்வகையால் அறிந்த இடத்தும் தொழில்வகையால் வேறபி டுமிதர்பலர்.

ஆளுமாசன்பாலன் புமவனுக்காவதறியறிவு
நாளுமலந்தைக்கலங்காமனன் றுமுடி க்குமுள த்துணைவு
முளும்வினைக்குத்தன்கரத்தின்மொய்க்கதபொருளின்விழையாத
கோளுமுடையான் புரிவினையிற்குற்றமுறதுகுணமேயாம். (எக)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிங்கான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(க-ரை.) அன்பு அறிவு தெளிவு ஆசையில்லாமை ஆகிய இக்கான்கும் உடையவனித்தே அரசனுக்குத்தெளிவு உண்டாம்.

அறிந்தாற்றிற் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து முடிப்பவனுக்கு அல்ல மல் மற்றவனுக்குத்தொழில் கொடுக்கலாகாது.

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டேய்த வணர்ந்து செயல்.

(க-ரை.) அரசன் தொழில் செய்பவனை அறிந்து பின் தொழிலை அறிந்த அவனைத் தொழிலில் வைத்து ஆளக்கடவன்.

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனைத்தொழிற்கு உரியவனாய் இருக்கையை அறிந்த அவனை அத்தொழிற்கு உரியவனாகச் செய்யக்கடவன்.

தெளிந்தவினையிற்கொறிந்தவனைசிறந்தகாலத்தொடும்விடுக்க
வினைந்தவறிவாற்றறலுபிலையேன்மிக்கவுரிமைநின்பாலே
தனைந்தமனத்தானாயிடினூந்தான்பால்வினையைச்சார்த்தற்க
வனைந்துவினையில்கிடுத்தவனையதற்குத்தகுமாறுரிமைசெய்க. (எஉ)

அறிந்தாற்றிற் செய்சிற்பாற் சல்லால் வினைதாள்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து முடிப்பவனுக்கு அல்லா
மல் மற்றவனுக்குத் தொழில் கொடுக்கலாகாது.

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து டெயல்.

(க-ரை.) அரசன் தொழில் செய்பவனை அறிந்து பின் தொழிலை அறிந்து
அவனைத் தொழிலில் வைத்து ஆளக்கடவன்.

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(க-ரை) அரசன் ஒருவனைத் தொழிற்கு உரியவனாய் இருக்கையை அறிந்து
அவனை அத்தொழிற்கு உரியவனாக்கச்செய்யக்கடவன்.

வினைக்கண் முயற்சிதவரா துவினையின்கேண்மைவேறாக
வினைக்குமவன் மற்றவ்வினையினீங்கும்பிறருமதினேரார்
முனைக்கும்வினைஞன்கோடாதேமுதிர்நீருலகக்கோடாது
தனைப்பின்வைகொறறுநாடிச்சாரும்வினையுநாடுகவே

(எ.ஈ.)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவேறாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(க-ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சி உடையவனை வேறாகநினைக்கும்
அரசனைச் சிதேவிவிட்டு நீங்குவான்.

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(க-ரை.) தொழில்செய்பவன் கோணதிருக்க உலகங்கோண்து ஆகையால்,
அரசன் அவனை நான்தோறும் ஆராயக்கடவன்.

(இச்செய்யுளால் உறவினரை ஆதரி எனக்கூறியதாம்)

பற்றும்வெறுக்கையொழிந்துழியும்பழமையெடுத்துப்பாராட்டுஞ்
சுற்றமதினைப்பெருங்கொடையாற்றாய்மொழியாற்றமுவலுந்
னற்றமவனுக்கொருகாலுமணுகாதாக்கமிகப்பெருகு
முற்றநினைக்கும்பகைவர்தொழில்முற்றாதேமகண்டனே

(எ.சு)

ரு.உ-ம். அதி.—சுற்றந்தழால்.

• அஃதாவது அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கும்

படி சபூவதலாம்.

(குறள் ச)

பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வப்பற்று அற்ற இடத்தம் பழமைகொண்டபடி சுற்றத்தாரிடத்தே உண்டாம்.

விரும்புறுச் சுற்ற மியையி னருப்பறு
வாக்கம் பலவந் தநும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றம் கிடைத்தால் அது பலசெய்க்கொடுக்கும்.

கோத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப்படும்.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொல் சொல்லாதலும் ஒருவன் செய்தல் அவன் சுற்றத்தால் சூழப்பட்டு வாழ்வான்.

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

(க-ரை.) காசம் இரைகிடைத்தால் இனத்தை அழைத்து உண்ணாதபோது அச்செய்கை நல்ல இனத்தார்க்கு உளவாம்.

(இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிக்குணத்தை விடு எனக் கூறியதாம்.)

பெருமிதம்பெரியசெல்வம்பேரொழில்பெரியவிற்பந்.

தருமிருகளிப்பின்முழுகித்தங்குறினேமகண்டா

வருமிருபொச்சாப்பந்தமறவியானின்னைக்காத்துப்

பொருமிருபகையைவெல்லும்பொருளெலாமிழப்பதாகும்.

(எடு)

ருச-ம். அதி.—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது - அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்த தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாதவிடும் பகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும் மறதி செய்யாமையாம்.

(குரள் ச.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(க-ரை.) மிகுமகிழ்ச்சியால் வரும் மறதியானது அளவுகடந்த கோபத்தைப் பார்க்கிலும் அரசனுக்குக் கெடுதியைத்தரும்.

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாபுடையார்க்கு நன்து.

(க-ரை.) பயம் உடையவர்க்கு நால்வகை அரண்கள் இருத்தும் பயன் இல்லை அதுபோல் மறதி உடையவர்க்குச் செல்வங்கள் இருத்தும் பயன் இல்லை.

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னு றிரங்கி விடும்.

(க-ரை.) துன்பம் வருமுன் காக்காமல் மறந்து இருந்தவன் தன் குற்றத் தைக்குறித்துப் பின் விசனப்படுவான்.

உற்றிடுமாற்றல்முன் றுமுபாயங்கண்குநன்மை
பற்றியதொழில்லைந் தும்பண்புறுகுணங்களாறு
மற்றையவனைத் தும்கேடாம்வளர்பிறப்பேழன்காறும்
பற்றிடுநன்மையின்றும்பாழ்த்தொச்சாப்புச்சாரின்.

(எசு)

(ஆற்றல் மூன்று) அறிவு, ஆண்மை, பெருமை. (உபாயங்கள் நான்கு) சாம, பேத, தான, தண்டம் (தொழில்கள் ஐந்து) எளிய முயற்சி, பயன் விளைவது, பெரும்பயன் தருவது, சந்தேகமில்லாதது, பின் நன்மைபயப்பது, (குணங்கள் ஆறு) அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, தாக்ஷண்யம், வாய்மை, மாட்சிமை.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(க-ரை) மேலானவற்றை அரசர் எண்ணிச் செய்க்கடவர் செய்யாது மறந் தவர்க்கு எழுதிறப்பிலும் நன்மை இல்லை.

நெகழ்ச்சியொன்றின்றிச் செய்யநினைத்தகாரியத்திற்சென்று
புகழ்ச்சியெய்முயற்சிசெய்யிற் பொருள்பயவா மையிலலை
யிகழ்ச்சியிற் கெட்டார் தம்மையெண்ணுதல்செய்வையாயின்
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறாதவண்மைவந்தடுக்குமைந்தா.

(எஎ)

அரியவேன் றுகாத வில்லைபோச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை. மறவாத மனத்தால் ஆலோசித்துச் செய்வால் அரசனுக்கு அரியவை ஒன்றும் இல்லை.

இசழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்.
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(க-ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சியடையும்போது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதி அடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவர்.

(இதுமுதல் ஐந்து செய்யுட்களால் நன்னீதிசெலுத்து எனக்கூறியதாம்.)

எய்நியகுற்றத்தோர்கள் யாவராயினுங்கண்ணோடா
தைதெனநாடிநீதியறந்தலைப்பிழையாத் தண்டஞ்
செய்தலேசெங்கோலாகுஞ்செய்யகோவின்றேயென்ன
முய்திசெய்மழையான்மக்களுறுபயனுற்றபோலும்.

(எஅ)

நூறும். வதி.—செங்கோள்மை.

அச்சாவது - அரசனாலே செய்யப்படும் முறையினது தன்மையாம். (குறள் ௧௧)

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மடநீந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

(க-ரை.) அரசன் குற்றத்தை ஆராய்ந்து எல்லாரிடத்தும் கடிவுகளைப்
பொருத்தி அரசு ஆள்வதே செங்கோலாம்.

வானோக்கி வாழ முலகெல்லா மன்னவன்
வானோக்கி வாழங் குடி.

(க-ரை.) உயிகளைத்தம் மழையை நோக்கிவாழும் குடிசனைத்தம் அர
சன் செங்கோலாம் நோக்கிவாழும்.

மழைவளஞ்சரக்குமாறுவயனிவழியுமாறும்
விழையறம்விழையுமாறும்வேத நூல்விளங்குமாறும்;
தழைபொருளிடமொதுஞ்சமரிடைவெல்லுமாறும்
பிழைதபவாமுமாறும்பிறழ்தரக்கோலினாகும்.

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(க-ரை.) வேதத்திரும் தருமத்திற்கும் காரணமாகின்றது அரசன் செ
கோலாம்.

குடிதழீஇக் கோலோச்ச மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(க-ரை.) உலகத்தார் குடிசைத்தழவி ஆளும் அரசனது அடியைப்பொ
ருத்தி திற்பார்.

இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவனாட்ட
பெயலும் விளையுந் தொக்கு.

(க-ரை.) தீமன்னன் நாட்டிலே மழையும் விளையும் நிறைந்திருப்பனவர்.
வேலன்று வேன்றி தருவது மன்னவன்
கோலநூலங் கோடா தேனின்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு வேல் வெற்றியைத்தராது செங்கோல் வெற்றியைத்தரும்.
கருவிநஞ்சாதிதம்மாற்காமராருபிரைக்கொல்வோர்
வெருவறச்சூறைகொள்வோர்மேனியாறலைப்போர்கள்வ
ருருவளர்பிறனில்வேட்போருவர்முதலோரைக்கோறல்
பருவருபரவமன்றுபயிர்க்களைக்கைதல்போலாம்.

(அடி)

கோலையிற் கோடியாரை வேந்தோறுத்தல் பைங்குழி
களைகட்டதனோடு நோர்.

(க-ரை.) அரசன் கொடியவரைத் தண்டித்து எல்லவரைக்கைதல் உழுவன்
யயிச்சுக் கையெறித்தல் போலாம்.

பரிசனம்பகைவர்கள் வர்படர் தருமுயிர்கடாமென்
 றுரைசெய்யநீடத்தினனுமுலகிடைபிடைபூடுறய்தா
 வரிசையிற்காதநீதிவழுக்கினூர் தம்மைமொத்தி
 கரிசறப்பொருளுங்கோடல்காவலர் தருமமைந்தா.

(அக)

(பெரியபுராணத்தில் திருவாரூர்ச் சிறப்பு ந.கூ-வது.கவி.)

மாரிலங்காவலாவான் மன்னுயிர் புரக்குங்காலைத்
 தானதனுக்கிடைபூறு தன்னாற்றன்பரிசனத்தா
 னானமிகும்பகைத்திறத்தாற்கள் வசாலுயிர் தம்மா
 லாணபயமைந்துந்தீர் த்தரசாள்வானல்லினு—என்பதனுமறிக்.

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
 வவேன்று வேந்தன் ரெழில்.

(க-ரை.) குடிகளைக்காத்துக் குற்றம் கடிதல் அரசனது தொழிலாம்.

முறைமைமுட்டா துசெய்துமுமுதிலங்கா பினந்த
 விறைவீனச்செங்கோல்காக்குமெளிப்பெசவ்வியனுமாகான்
 குறைவளர்குற்றமோரான் குணத்தொடுமுறைசெய்யாணை
 நிறைதருபாவந்தேய்க்குகொடும்பகையின்றாமெனும்.

(அஉ.)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
 முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்

(க-ரை.) அரசன் பூமியைக்காப்பான் செங்கோல் அவனைக்காக்கும்.

எண்பதத்தா-னோரா முறைசெய்யாமன்னவன்
 றண்பதத்தாற்றினே கேடும்.

(க-ரை. எளியசமையம் உடையனாதி ஆராய்ந்து முறைசெய்யாத மன்னன்
 தானே கெடுவான்.

(இச்செய்யுளால் அநீதியை ஒழி எனக்கூறியதாம்.)

அதுதொழிலாளர் தூல்களயர்ப்பரான் படினின்றகு
 முறைபெயலொழிபுங்கூழங்குடி கருமொருங்குசீங்கும்
 பெறுபயனுட்டிற் குன்றும்பிறங்கொளிசிலைபெறுது
 கறையின்மேற்பொருள்கைக்கொண்டுகாவலீவிறப்பின்மைந்தா: (அஉ.)

நூ.கூம். அதி.—கோடுங்கோன்மை.

அஃதாவது-அரசன் குடிகளை தன்புருமாறு அநீதியை அரசுசெலுத்ததலாம். (க.)

கோலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
 டல்லவை செய்தொழுதும் வேந்து;

(ச-ரை.) அரியாய்ஞ்செய்யும் அரசன் கொலைசெய்பவரினும் சொடியன்-

நரடோறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடோறு நாடு கேடும்.

(க-ரை.) குற்றங்களை ஆராய்ந்து நீதிசெலுத்தாத மன்னன் தனதுகாட்சி இழப்பான்.

கூழுங்குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

(க-ரை.) மதநீதிதவறி அரசாளும் அரசன் பொருளையும் குடிகளையும் இழப்பான். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன் மன்னுவா மன்னர்க் கோளி.

(க-ரை.) அரசர்க்குச் செங்கோன்மையே புதுமாம் அஃதில்லாவிடில் அ புதழ் உண்டாகாவாம்.

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யெல்லாது வானம் பெயல்.

(க-ரை.) அரசன் மறுமுறைதப்ப அரசாளில் அவனாட்டிலே மழைபெய்யாத.

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் னூன்மறைப்பா
காவலன் காவா னெனின்.

(க-ரை.) அரசன் உயிர்களைக்காவாவிடில் அன்னாட்டிற் பசுக்கள் பால் சுருங்கும். வேதியர் வேதங்களை மறைப்பார்.

(இச்செய்யுளால் அச்சமுறுவியாதே எனக்கூறியதாம்.)

கடுமொழிகண்ணோடாமையிகந்திட்டதண்ட
நடுநிலையின்மைசெவ்வியின்மைநன்முகமுறமை
புடனுறச்சூழ்ந்துசெய்யாதுறுபிழையமைச்சர்க்கேற்றல்
படுசமர்ச்சிதைச்செய்யாமையெல்லவந்திங்காக்குமைந்தா.

(அச)

ருள-ம். அதி.—வேருவந்த்செய்யாமை.

அஃதாவது - குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதியென்ற சொல்லப்படுகிற மரீதிரி முதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமையாம்.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லாவண்ணத்த
லொத்தாங் கோறுப்பது வேந்து

(க-ரை.) நடுவாய்நின்று ஒருவன் குற்றத்தை ஆராய்ந்து தக்கபடி தண்டிப்பவனே அரசன்.

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்,
பேய்கண் டன்ன துடைத்து.

(க-ரை.) அரிய சமயத்தையும் கடிய முகத்தையுடைய அரசன் செல்வமானது பேய்கண்ட செல்வம்போலாம்.

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில ஞாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கேடும்

(க-ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையவனும், இரக்கமில்லாதவனுமானால் அவன் செல்வங்கெடும்.

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(க-ரை.) வன்சொல்லும் அதிக-தண்டமும் அரசன் பலன்களை யழிக்கும் அரசங்களாம்.

இனத்தாற்றி யெண்ணுத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(க-ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக்கொப்பித்து அவரோடெண்ணிச் செய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிக்கின் அவன் செல்வங்கெடும்.

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வேருவந்து வெய்து கேடும்.

(க-ரை) அரண்கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விரைவிற் செடுவான்.

(இச்செய்யுளால் தாட்சணியவானாதவிரு எனக்கூறியதாம்.)

பயின்றவர்தம்மாற்கூறப்பட்டனமறுக்கமாட்டா
வியன்றற்குணங்கண்டேண்டமித்தருகண்டேண்டந்தா
முயன்றுசெய்முறைக்குக்கேடுமுன் னுநர்மாட்டுக்கூடா
நயந்தபரினக்குத்தீங்குநாட்டினூர்தம்பானுட்டல்.

(அந்)

ருஅ-ம். அதி.—கண்ணேட்டம்.

அஃதாவது - தன்னேடு பழகினவரைக் கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்டதனை மறக்கமாட்டாமை, இது அவர்மேலே தன் ஓடியவிட்த்த திகழ்வதாகலால் அப்பெயர்பெற்றது. இது தாட்சணியமென்றும், முகங்கொடுத்தலென்றும், சொல்லப்படுகின்றது.

கண்ணேட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை:
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தாட்சணியமென்னும் அழகுண்டாயிருக்கையால் இவ்வுலக முண்டாயிருக்கின்றது.-

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணேடு வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை) கண்ணேட்டமுடைய அரசனுக்கு இவ்வுலக உரிமையுடையது.

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(க-ரை.) தம்மை உருத்தவோரிடத்துங் கண்ணோட்டமுடைய அரசி
தலைமையாவார்.

பெயக்கண்டுநஞ்சுண் டமைவர்நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) நாட்சனியம் வோண்டுவேர்-சினேகர் -நஞ்சிடக்கண்டும் உண்
சினேகிப்பார்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுல்களால் நூதரைக்கண்ணாகக்கொள்
எனக்கூறியதாம்)

உளக்கணிதி நூலாகவொற்றேறவெளிக்கண்ணெனவிடுத்தது
வினைக்குஞ்செயலான்மொழிதன்னால்வேண்டாசுற்றவினைஞரையு
மளக்கமைந்தவொற்றுவதையுறையுருவோடு
துளக்கமின்றியென்செயினுஞ்சொர்விலாததெனவறிக (அடி)

ருகும் அதி.—ஒற்றுடல்.

அஃதாவது - பகைவர் அடலோர் நடப்பனர் எனறு மூன்று திறத்தாரிடத்தி
நிகழ்த்தவை தெரிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம். (குறள் 6)

ஒற்று முறைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுக்
தேற்றென்க னன்னவன் கண்.

(க-ரை.) அரசனானவன் ஒற்றனையும் தீதினாலையும் தன்னிரு கண்களால்
தெளிபக்கடவன்.

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றுறழில்.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் நடப்பவைகளை ஒற்றதனாலறிதல் அரசனது
தொழிலாம்.

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றும் வேண்டாதா ரென்றும்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(க-ரை.) தொழிலானாரையும், உறவினாரையும், பகைவரையும் ஆராய்பவனே
ஒற்றனாவான்.

கடாஅ வருவோடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகா அமை வல்லதே யொற்று.

(க-ரை.) ஐயமில்லா வடிவோடு பொருத்தி அஞ்சாதிருந்து பகைவர்-என்
செய்யினும்-உன்னதைச் சொல்லாதவனே ஒற்றன்.

தறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்.
தேன் சேயினுஞ் சோர்வில தோற்று

(க-ரை.) தறவிகள் விரதர்கள் வடிவாகி, எங்கும்போய் ஆராய்ந் தறிந்து பகைவர் துன்பம் செய்யினும் தன்னைக் காட்டாதவன் ஒற்ற னவான்.

ஒருவரொருவர் தமையறியாதொருமைவினைக்கண்மூவர்தமை.
மருவவிடுக்கழுவர்களும்வந்துமொழிவதொத் துணிகிற
கருமமதனைமிகத்தெளிககருமமறைப்பவேண்டுதியேற்
பொருளிலவர்தம்பாற்சிறப்புப்புறந்தோன்றாமற்செய்திடுக. (அஎ)

ஒற்றற் றுணராமை யாள்கவுடன் மூவர்
சொற்றெக்க தேறப் படும்.

(க-ரை) ஒருவரற்றன் மற்றொவரற்றனை யறியாதிருக்குட்படி அரசனாக்கடவன்.

சிறப்பறிய வொற்றின் கட செய்யற்க செய்யிற்.
புறப்பதேத்தா னொது மறை

(க-ரை) அரசன் ஒன்றனுக்குப் பிறாறியச் சிறப்புச் செய்யா திருக்கக்கடவன், செய்தால் தனது தூரகசியங்களை வெளிப்படுத்தி னவனாவான்.

(இச்செய்யுளால் மனோற்சாகமுடையவனாயிரு எனக்கூறியதாம்.)

ஊக்கமுடையாரகைப்பொருளையொழிந்தாரேனுமொழிவில்லா
வாக்கமுடையாரேயாவராக்கமிருந்துமனைசவில்லா
ஆக்கமில்லேலேதுமிலருந் துமுயற்சிபொருள்கொடைகொ
டேக்குட்புகழ்நற்செருக்கிவைபின்சேராவேமகண்டனே. (அஅ)

கூய-ம். அதி.—ஊக்கமுடமை.

அஃதாவது - மனமானது தொழில் செய்தலிலே எழுச்சியை உடைத்தாதலாம். (குறள் ச-)

உடைய ரேனப்பவே தூக்க மஃதில்லா -
ருடைய துடையரோ மற்று.

(க-ரை.) உடையவரென்று சொல்லத்தக்கது மனவெழுச்சியாம் அவ்வெழுச்சி யில்லாதவர். யாது மில்லாதவர்.

உள்ளமுடைமை யுடைமை பொரு ளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(க-ரை) மனவெழுச்சி நிலையுள்ளவுடைமையாம், பொருளுடைமை நிலையில்லாததாம்.

ஆக்க மதர்வீனாய் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவனிடத்துச் செல்வம் வரும்.
உள்ள மிலாதவ ரேய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுந் செருக்கு.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி யில்லாதவர் மதிப்படையார்.

(இச்செய்யுளால் சோம்பாதே எனக்கூறியதாம்)

மடியொன் றுளதேல்வல்விரைந் துவகுக்குந்தொழிலைநீட்டிக்குங்
கடியுமறவி துயில்வினைக்குங்கலதிதனைச்சேர்த்திடும்பகைவர்க்.
கடிமைபுகுத் துங்குடி.கெடுக்கு மதனைவிடுப்பினுண் மையினுந்
குடிமையிடத் தும்வேறுளவாங்குற்றம்பலவுமொழிக்குமே. (அக)

கூ க-ம். அதி.—மடியின்மை.

அஃதாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது சோப்
புதலில்லாமையாம். (குறள் 8)

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுளுற்றி லவர்க்கு.

(க-ரை.) முயர்ச்சி யில்லாதவர்க்குக் குடியுங்கெட்டுக் குற்றம்
களும் பெருகும்.

கேடீநீர் மறவி மடிதுயி னுன்கும்
கேடீநீரார் காமக் கலன்..

(க-ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், நித்திரையும், கெடு
வோரேறு மரக்களங்களாம்.

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னுர்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(க-ரை.) சோம்பல் அசனிடத்துத் தங்குமானால் அது அரசன்
தன்னைப் பகைவருக்கு அடிமையாக்கிவிடும்.

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றமொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கேடும்.

(க-ரை.) ஒருவன் சோம்பலை யொழிக்க அவன் குடியிலும் ஆண்
மையிலும் வந்த குற்றங்களழியும்.

(இச்செய்யுளால் முயற்சியைவிடாதே எனக்கூறியதாம்.)

விடாதுதனுவிற்செய்யமுயற்சியேன்மேற்பொருளைமிகவளர்க்கும்
கெடாதுசற்றுநட்பினர் தங்கினையுந்தாங்கும்யாவர்க்கும்
தடாதவுபகாரமுப்புரியுந்தடந்தமரையானையுஞ்சேர்க்கும்
படாதவழுவந்திகொறும்பயனெனவினைக்கும்பழிபின்றும்.

(கூடு)

கூஉ-ம். அதி.—ஆள்வினையுநடமை.

அஃதாவது - இடைவிடாத மெய்முயற்சியை யுடையனாதல்
அது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. (கு-ள் ௩)

அருமை யுடைத்தேன் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

(க-ரை.) தொழிலைக்குறித்து அருமையென்று தளரா திருக்க
வேண்டும் தளரா முயற்சி பெருமைதரும்.

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிறே
வேளாண்மை யென்னுஞ் சேருக்கு.

(க-ரை.) உபகாரமேன்மை முயற்சியி னிடத்து நிலைபெற்றது.

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்துந் துண்.

(க-ரை.) தனக்கின்பம் விரும்பாதவனாகி முயற்சியை விரும்பி
வேன் தன்னுறவினர் துன்பத்தைத் தாங்குந் துண்.

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப படியிலான்
றளுளா டாமரையி னாள்.

(க-ரை.) மூதேவி சோம்பலுடையவனிடத்தில் இருப்பாள்,
சீதேவி சோம்பலில்லாதவனிடத்தில் இருப்பாள்.

தேய்வத்தா னாகா தேனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(க-ரை.) ஊழில்லாவிடினும் சரீரமுயற்சிக்கித் தக்கபலனைத்தரும்.

எடுத்தகருமமுடிவதன்முனைய்துந்தெய்வத்தானாக
தொடுத்தமுயற்சியாலுடலிறன்றென் றும்வருத்தத்தானாக
மடுத்தபொருளின்மையினாகமைந்தாவடுக்கிவந்திடினும்
மிடுக்கண்டனக்குளழியற்கவின்பமதுவேயெனத்தெனிக.

(கூக)

கூங-ம். அதி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது - தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழிலாவது பொரு
ளில்லாமையினாவது மெய்வருத்தத்தாலாவது - தனக்குத் துன்பம்
வந்த இடத்து அதற்கு மனம் கலங்காமையாம்,

(கு-ள் ௪)

அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

இக்கேகண் வறங்கா னதுக வநனை
யதேதூர்வ தீஃதொப்ப தீல்.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பம் வரும்போது மகிழக்கடவன் அது
துன்பத்தை நெருக்கக்கடவன்.

மதேத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
விக்கேக ணிடர்ப்பா டேடைத்து.

(க-ரை.) தொழில்செய்ய வல்லவனை அடைந்த துன்பமானது
தானே துன்பப்படும்.

அக்கேகி வரினு மழிலிலா னுற்ற
விக்கேக ணிக்கேகட் படும்.

(க-ரை.) தைரியம் விடாதவனை அடைந்த துன்பமானது துன்ப
ப்படும்.

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றேம்புத நேற்று தவர்.

(க-ரை.) செல்வத்தில் உலோபம் செய்யாதவர் வறுமையில் வீச
னப்படார்.

அ ங் க வி ய ல்.

இனிமுறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று
துணையாகிய அங்கங்களது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தா
லே சொல்லத்தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கின சக்க
ரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்ச
னது இயல்பு பத்து அதிகாரத்தினாலே சொல்லத் தொடங்கி முத
லிலே அமைச்சைச் சொல்லுகின்றார்.

(இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்களால் மந்திராலோசனைசெய்
எனக்கூறியாதம்.)

நனிபயன்பயப்பசி றுமுயற்சினுளலத்தருவினையுமற்றினைய
வினையினத்தொடங்குங்காலத்துதனக்குவேண்டியபொருள்களும்படையு
மினிதுறுபொழுதுமுபாயமுஞ்செயலுமிடைப்படுமுறுகணிக்கித்
துனியறமுடிவுபோக்கிமொறுஞ்சூழ்தரவல்லவனமைச்சன். (கூஉ).

கூசு-ம். அதி.—அமைச்சு.

அஃதாவது-அமைச்சனது தன்மை அத்தன்மை அவன் குணங்
களும் செய்கைகளும்.

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(குறள் 6)

(க-ரை) கருவியும் கால்மும் செய்கையும் தொழிலும் இவற்றை எண்ண வல்லவன் மந்திரி,

மிகைவினைவரினுமசைவுறாவன் கண்விழுக்குடி. காத்தலாள்வினை நால் வகையுறச்சூழ்ந் துவிடுவனவிடுத் துவசுப்பனவகுத்திடல்வேண்டிற் பகைவர்வந் துணையைப்பிரித்தநம்மிடந் துப்பயின் நவர் பகைவர் பார்புகாமற் தகையுறச்செய்தல்பிரிந்தவர் தம்மைத்தம்மொடுபொருத்தலுமமைச்சாம்

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை) அசைவு இல்லாமையும் குடிகளைக் காத்தலையும் கற்று அறிதலையும் முயற்சியையும் உடையவன் மந்திரி,

பிரித்தலும் பேணிக் கோளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(க-ரை.) பிரித்தலும் காத்தலும் பிரிந்தவரைப் பொருந்தச்செய்தலும் வல்லமை உடையவன் மந்திரி,

அறிவதுஞ்செயலுமொழிவதுவரசர்க்காக்கமேசுறிந்தனவாகுந் திறனுநன் றறியாவரசருக்குறுதிசெப்பலுஞ்செய்வனவேனு முறுமுலகியற்கைக்கொத்திடிற்செயலுமொருவினைக்கியைந்தபல்செயலு ணிறவுவதொன்றால்வாய்ப்பவெஞ்ஞான் றநிகழ்த்தலுமமைச்சருக்கியல்பார்.

தேசிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(க-ரை) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும் ஒருதலையாகச் சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி,

மதிநுட்ப னூலோ டேடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பணவ.

(க-ரை.) புத்தி துட்பத்தை உடைய மந்திரிகளுக்குமுன் நிற்கும் ஆலோசனைகள் எவையுள்?

செய்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் திறங்களை அறிந்தாலும் உலகநடக்கையை அறிந்து செய்யக்கடவன்.

அறிகோன் றறியா னேனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(க-ரை.) சொன்னவரது அறிவை அழித்துத் தான் அறியா
னும் அரசனுக்கு உறுதியானவைகளைச் சொல்லுதல் மந்திரி
கடமையாம்.

முறையுறச் சூழமாத்திரமன்றி முடிக்கமாட்டா தமந்திரியு
மிறைவனுக்ககிதமெண்ணுமந்திரியுமெழுதுசித்திரத்தினுமாகா
முறுவரிற் பிடுக்கப்பட்டவர்முதலோருளத்தினைப்பிணித்துறுருளமு
மறுவறப்பிணிக்குமொழிநிறன்றிநுவழும் கல்மந்திரிகணற்குணமே.

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றந்
திறனறிந்தான் நேர்ச்சித் துணை.

(க-ரை.) தருமங்களை அறிந்து தொழில்செய்யும். திறங்களை
தெரிந்தவன் மந்திரி.

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரேழுபது கோடி யுறும்.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யும்மந்திரி ஒருவன் எழுபு
கோடி பகைவரிலும் கொடியன்.

முறைபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார்
திறப்பா டிலாஅ தவர்.

(க-ரை.) செய்தொழிலிலே திறம் இல்லாத மந்திரிகள் முன்பு
ஒருகாரியத்தை ஆலோசித்தும் பின்பு அதை முடிவில்லாமலே செய்
வார்கள்.

(இச்செய்யுளால் வசனநிர்வாகரைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.)

சுருக்கமெய்விளக்கியினிமையும்பயனுந்தொகுத்தயலார்மொழிக்கிடையாற்
திருக்கிளர்மொழியைச்சேர்வறவவைக்கட்செல்லுமாறஞ்சுதலின்றி
யுரைக்கவல்லவரேயமைச்சர்களாவருறுமுறைபிறழ்தரப்பலவாய்
விரிக்கவல்லவருந்கற்றதுவிளங்கவிரிக்கமாட்டாருமெல்லியரே. (சுசு)

சுரு-ம். அதி. - சோல்வன்மை.

அல்தாவது - தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் வார்த்
தைசொல்ல வல்லவனாகுதலாம். (குறள் சு)

கேட்டார்ப் பிணிக் குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சோல்.

(க-ரை.) கேட்டாரும் கேளாதவரும் விரும்பும்படிக்குச்சொல்லு
வதே சொல்லாம்.

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சோ லச்சொல்லை
வேல்லுஞ்சோ லின்மை யறிந்து.

(க-ரை.) பிறர் சொல்லுஞ்சொல்லை வெல்லுஞ்சொல் இல்லாமை யைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்.

சோலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(க-ரை) சொல்லில் வல்லவனும் சோர்வு இல்லாதவனும் அஞ்சாதவனும் ஆகிய ஒருவனை வெல்லல் அரிது.

விரைந்து தோழில் கேட்கு ஞாலநிரந்தினிது
சோல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லப்படும் காரியங்களை இனிதாகச் சொல்லுதலில் வல்ல மந்திரிகளைப் பெற்றால் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும்

பலசோல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசோல்வ நேற்று தார்.

(க-ரை.) குற்றமற்ற வார்த்தைகளைப்பேச அறிபாதவர்கள் பல வார்த்தைகளைப்பேச விரும்புவார்கள்.

இணருழ்த்து நாறு மலரணையர் கற்ற
கூணர விரித்துரையா தார.

(க-ரை) கற்றநூல்களை விரித்துச் சொல்லாதவர்கள் வாசனை இல்லாத மலருக்கு ஒப்பாவார்.

(இச்சேய்யுளால் தோழில் நலமுடையானைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.)
பொருள் பயந்திடினுமறம்புகழ்பயவாப்புரைபடுகினைபென்றும்புரியார்
மருளின்மற்றொருகாற்புரியினுமிரங்கார்வையகத்தீதனையோர்போல
விருமுதுருவர்கற்புடைமகளிரினமகவிவர்பசித்திடினும்
பெருமிதப்படாதவினைசெயாருலகுபேணுநற்கேமஞ்செயமைச்சர்.

கூகூ.ம். அதி.—வினைத்தூய்மை.

அல்தாவது - செயப்படும் தொழில்கள் பொருளை மாத்திரமல்லாமல் அறமும் புகழும் தந்து நல்லவை ஆதலாம். (குறள் 10)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழோடு
நன்றி பயவா வினை

(க-ரை) அரசனுக்குப் புகழையும் தீருமத்தையும் தாராததொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண்டும்.

ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர்.

(க-ரை.) மேலாவோமென்று எண்ணுவோர் கெடுதற்குக் காரணமான தொழிலை விடக்கடவர்.

எற்றென் திரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றென் செய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) தான் வருந்தும் தொழில்களைச் செய்பாதிருக்கக்
வன் அவற்றைச் செய்வானாகிலும் பின்செய்யாமை நல்லது.

என்றாள் பசிகாண்பா னாயினுந் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

(க-ரை.) தாய் பசியைக்கண்டாணாயினும் அதைக் குறித்த
பழிக்கும் தொழிலைச் செய்பாதிருக்கக் கடவன்

சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணர் பெய்தீரீஇ யற்று.

(க-ரை.) மந்திரி அரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொருளைத் தேடி
காத்தல் பசியமண்பாத்திரத்துள்ளே நீரைவார்த்துக் காத்தல்
போலாம்.

(இச்செய்யுளால் காரியசமர்த்தனைச்சேர்த்துக்கொள் எனக்கூறியதாம்
ஊறுசேர்வினையைப்புரிதராருழா ஊறுவந்தடுப்பினுங்கலங்கார்
தேறுகாரியத்தைமுடிப்புழியன்றிச் செயன்மொழிபாதி யாவிடையே
வேறுபோமாறுவிளக்குறார் துணிந்தவினை துளங்காதுவல்வினைவார்
விறுசேரிவரையுருவுகண்டெள்ளவேந்தனைவேந்தனுமைந்தா. (கூ)

கூஎ-ம். அதி.—வினைத்தீட்பம்.

அஃதாவது - பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்
வேதாகிய மனவலிமையாம்.

(குறள் 8)

ஊறொரா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி
றறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்,

(க-ரை.) மந்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடும் தொழிலைச் செய்
யாமையும் அத்தொழில் பழுதாகில் தளராமையுமாம்

கடைக்கோட்கச் செய்தக்கதாண்மை யிடைக்கோட்கி
னெற்ற விழுமந் தரும்.

(க-ரை.) தொழிலைமறைத்து முடிவில் செய்வதே வலிமையாம்
அது நடுவில் வெளிப்படுமாகில் துன்பமாம்.

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்ர்க்
கச்சாணி யன்னு ருடைத்து,

(க-ரை) உலகம் தேர்க்கு அச்சாணிபோலத் தொழிலில் வலிமை
யுள்ளோரை உடையது அதனால் வடிவுகண்டு ஒருவரை இகழலாகாது.

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் ளேங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(க-ரை) மனம் தெளிந்து செய்யத்துணிந்த தொழில் இடத்து ஆலசியம் இல்லாமல் அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர்.

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் புகுதும் வினை.

(க-ரை.) துன்பம்வரினும் துணிவுடன் இன்பம்தரும் தொழிலைச் செய்யக்கடவர்.

(இச்செய்யுளால் கருமவலியறிவாணைக் கைவிடாதே எனக்கூறியதாம்)

துணிவுறுமளவுஞ்சூழ்ந்துபின்னிரந்துசூழ்வினைபொருந்துவாயெல்லாத்
தணிவற்றீழடித்தலத்துகாதாயிற்றகுபொருள்வினையிடங்கால
மணியுறுகருவியைந்துமாய்ந்திகலையடர்த்தலொட்டலர்க்கழிவுறுங்காற்
பணிவுசெய்தேனுங்காத்தன்முத்தொழிலும்பண்புடையமைச்சர்தந்தொழிலே.

கூ அ-ம். வுதி.—வினை செயல்வகை.

அஃதாவது-வலிமையுடைய மந்திரியானவன் தொழிலைச் செய்யும் நிறமாம். (குறள் ௩)

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவேய்த் லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(க-ரை) ஆலோசனைக்கு எல்லையாவது துணிவுபெறுதல் அத்துணிவு பின்னால் ஆலசியப்படுதல் குற்றம்.

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யோல்லாக்காற்
சேல்லும்வாய் கோக்கிச் சேடல்

(க-ரை.) குற்றம் கூடும் இடத்தெல்லாம் தண்டித்தல் நல்லது அது கூடா இடத்து முன்று உபாயங்களால் செய்யக்கடவன்.

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யோட்டாரை யோட்டிக் கோளல்.

(க-ரை.) பகைவரைச் சினேகம் ஆக்கிக்கொள்ளுதல் சினேகருக்கு நல்லவைகளைச் செய்தலினும் நல்லது.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவாளை ஆள் எனக் கூறியதாம்.)

குடிப்பிறந்திருநூல்கற்றறிந்தமைச்சர்குணங்களுமுடையனும்ச்சுற்றங்
கடப்படுமாரசனிடத்துறுமன்புங்கருதுவேற்றாசவாம்பண்பும்

விடப்படாவின்கொல்வண்மையுமுருவுடுவெருவுருத்திண்மையுமருவி
யிடத்தொடுசெவ்வியறிந்துகாலத்துக்கேற்றவுமுரைப்பவன் துதன்.

கூசு-ம். அதி.— தூது.

அஃதாவது - பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றாசர் இட
தே தூதுசெல்வோரது தன்மையாம். (குறள்)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

(க-ரை.) அன்பும் நற்குடியில் பிறத்தலும் அரசர்விருட்பும் கு
மும் உடையனாதல் தூதன் இலக்கணம்.

அன்பறிவா ராய்ந்த சோல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று.

(க-ரை.) அன்பு அறிவு சொல்வன்மை இவை தூது சொல்வ
ரது குணங்களாம்.

நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வேன்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

(க-ரை.) தூதனுக்கு இலக்கணமாவது மந்திரிகள் இடத்
வல்லவன் ஆகுதல்.

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்லியிம் மூன்றின்
செறிவுடையான் சேல்க வினைக்கு.

(க-ரை.) அறிவு உருவு கல்வி இவற்றை உடையவன் தூ
செல்லக்கடவன்.

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் சேலச்சோல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது.

(க-ரை.) நீதி துலைக்கற்றுப் புகை அரசர் மனம் கொள்
சொல்லி அஞ்சாதவனாய் காலத்திற்கு ஏற்க உபாயம் அறிபவனே
தூதன்.

கடனறிந்து காலங் கருதியிடனறிந்
தேண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(க-ரை) முறைதெரிந்து சமையம்பார்த்துத் தக்க இடம் அறிந்த
எண்ணிச் சொல்பவனே தூதரில் தலைமை உடையவன்.

உறுபொருள்காமம்விருட்புருத்தாய்மையுயர்க்கழிவுறினும்ஞ்சாமை
மறுபுலத்தமைச்சர் துணைமையாந்தன்மைவாய்மைசொற்சொர்வுருத்தூணிஅ
மறுவறவுடையனாய்வழியுரைப்பான்மத்திமத்தூதனமுடங்கல்
குறுகுபுகொடுப்பான்கடைப்படுந்துதன் கூறியவிவரையுத்தழீட்கொள். (நக)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(க-ரை) சுத்தமும் துணையும் துணியும் சத்தியமும் இந்நான்கும் தூதன் இலக்கணமாம்.

வீமோற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வமோற்றம்
வாய்சோரா வன்கணவன்.

(க-ரை.) தன் அரசன் வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சொல்லுதற்கு உரியவனே தூதரில் வலியவன்.

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(க-ரை.) தலக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்றரசனுக்குத் தன் அரசன் சொல்லைச் சொல்பவனே தூதன்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் இராசசேவை வல்லானைப் போருந்து எனக்கூறியாதம்)

இறைசிறப்பாகவணியவன நுகர்வலினி துறமேன்மையாநிகடா
முறலறைபோத ஹரிமையின்மருவலொண்பொருள்வெளவன்மன்னவன்முன்
பிறர்செவிமொழிதல்பிறரொடுகைத்தல்பேணுறுப்பண்புவேந்தினமை
முறைமதித்திகழ்தல்விரும்புறாவினையமுடித்தலுஞ்சேர்ந்தவர்க்காகா. (அஉ)

எய்-ம். அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தோழகல்.

அலீதாவது - மந்திரி அரசரைப்பொருந்தி நடக்கும்விதமாம். (கு ௫)

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரு'ம்.

(க-ரை) தமது அரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை விரும்பா திருத்தல் மந்திரிகளுக்கு அவரால் செல்வம் உண்டாம்.

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
நேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம்வாராமல் காக்கக் கடவர் தம் அரசர் சந்தேகித்தபின் அவரைத்தெளிவித்தல் அரிது

சேவிச் சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தோழக
லான்ற பேரியா ரகத்து

(க-ரை.) மந்திரி அரசன் இடத்து இருக்கையில் ஒருவன் செவியில் சொல்லுதலையும் ஒருவனைக்கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி நடக்கக் கடவன்.

இனைய ரினமுறைய ரேன்றிசுழார் நின்ற
லொளியோ டொழுகப் படும்.

(க-ரை) மந்திரிகள் அரசரை இளைபவர் எமது சாதிபார் என்று இகழாமல் மதிக்கக்கடவர்.

கோளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கேள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(க-ரை.) அறிவு கடையவர் அரசனாலே மதிக்கப்பட்டோம் என்று நினைத்து அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கேழுதகைமை கேடு தரும்.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பழமைமேயாம் என்று நினைத்து இயல்பு அல்லாதவற்றைச் செய்யும் உரிமைபானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும்.

குறிப்பொடுகாலமறிந்திறைவிரும்பக்கோதறுபயன்மிகப்பயக்கும்
வெறுப்பிலவினையைவிரும்பிவேண்டாதவினைபினைக்கேட்பினும்வினம்பார்
சிறப்புறவோர்வதாயினுமறைதான்செப்பிடிக்கேட்பினல்லாது
மறப்பினுத்தொடராரோர்தராரணுகார்மருங்ககலார்வினைவலித்தார். (ாக)

அகலா தணுகாது தீக்காய் வார்போல்க
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுது வார்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் மாறுபடுடைய வேந்தர் இடத்து அகலாமலும் அணுகாமலும் இருக்கக்கடவர்.

எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(க-ரை) அரசன் இரகசியம் பேசுகையில் கேளாமலும் அதை சினவாமலும் இருந்து அவன் சொல்வதை மந்திரிகள் கேட்கக்கடவர்.

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்பே வேட்பச் சொல்ல.

(க-ரை.) குறிப்பு அறிந்து சமையம்பார்த்து வெறுப்பில்லாத வற்றையும் வேண்டுவன் வற்றையும் சொல்லக்கடவர்.

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(க-ரை.) அரசன் விருப்பிய வற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லாத வற்றை அணுகேட்டாலும் மந்திரி சொல்லாது விடக்கடவன்.

(இச்செய்யுளால் கருத்தறிபவனைச்சேர் எனக்கூறிதாம்.)

அகத்திடைக்குறித்தகாரியமதனையையுறாதவரவர்விழியான்
முதத்தினையறியவல்லவனாகிமுகம்விழியிரண்டினுமன்றி
யகத்திடைத்தனக்குறிகழ்த்திடுங்குறிப்பாலவரவரகக்குறிப்பறிந்து
மிகத்தெளிபவனைக்கரிமுதலுறுப்புள்விழைவனகொடுத்துக்கொள்மைந்தா.

எக-ம் அதி. — துறிப்பறிதல்.

அஃதாவது - அரசர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதலாம். (கு.ச)

ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தேய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(க-ரை.) மனத்தின் இடத்து நடப்பதை அறிபவனைத் தெய்வத்
தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கடவன்.

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கோதேதுங் கொளல்.

(க-ரை.) குறிப்பால் குறிப்பு அறிபவரை வேண்டுவன கொடுத்
துக் கொள்ளக்கடவர்.

முகனோக்கி நிற்க வமையு மகனோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) மனதைக் குறிப்பால் அறிந்து உற்றத்தை அறிவாரைப்
பெற்றால் அவர்முகம்பார்த்து நிற்கப்போதும்.

நண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(க-ரை.) அரசர்கருத்தை அளக்கும்கேலர்வது அவர்கள் கண்
களே அல்லாமல் வேறில்லை.

(இச்செய்யுளால் சபாநிர்வாகனைப்பரிபாலி எனக்கூறியதாம்.)

தொகைபடுமின்சொல்லக்கணச்சொல்லேசூழ்த்திடுங்குறிப்புச்சொன்முன்றின்
யுகையறிந்துயர்ந்தோரொத்தவர்தாழ்த்தோர்மருவுமுன்றவையுமாராயந்து
கையுறவுபார்த்தோரவையின்முத்துரையார்சமத்தினெவ்வாற்றினுங்கிளப்பார்
கைபடுமவையினொன்றையுமொழியார்வைபடாச்சொற்பொருளாய்த்தோர்.

எஉ-ம். அதி. — அவையறிதல்.

அஃதாவது - அரசனோடிகுந்த சபை இயல்பை அறிதலாம். (கு. எ)

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
ரோகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லின் தொகையை அறிந்தவர் சபை அறிந்து
சொல்லக்கடவர்.

இடைதேரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதேரிந்த நன்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லின் நடை அறிந்தவர் சமையம் அறிந்து
சுக்கடவர்.

நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் சபையில் அவர் முன்னம் ஒன்று
சொல்லாத அடக்கமானது நன்மை எல்லாவற்றுள்ளும் நல்லது.

கற்றறிந்தார் கல்வி விளக்குங் கசடரச்
சொற்றேரிதல் வல்லா ரகத்து

(க-ரை.) குற்றம் அறக் கற்றவர் சபையில் கற்றவர்
விளங்கும்.

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

(க-ரை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவர் ஒன்றைச் சொல்லல் படி
யில் நீர்விட்டாற்போலும்.

புல்லவையுட் போச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

(க-ரை.) நல்லோர் சபையிலே நற்பொருளைச் சொல்பவர் பு
சபையிலே மறந்தும் சொல்லாதிருக்கக்கடவர்.

அங்கனத்து ளுக்க வமிழ்தற்றுற் றங்கனத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கோளல்.

(க-ரை.) தம் இனத்தர் அல்லார் சபையில் ஒன்றும் சொல்ல
இருக்கக்கடவன் சொல்லுதல் சேற்றுள்ளிழந்த அமிர்தம் ஒக்கும்

(இச்சேய்ளால் சபை அஞ்சாதவரைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.)

வல்லவரவையுட்கற்றதஞ்சா துவகுத்துரைத்தவருண்மிக்கான
நல்லவையேட்பார் கற்றவர் தம்முணன்குறமதித்திடப்படுவார்
சொல்லவையஞ்சிக்கற்றனசெலுத்தாச்சேர்வினர்கற்றுங்கல்லாத
புல்லியிருந்தும்பொன்றினரதனாற்போற்றுக்கவவைபஞ்சாதவரை.

எஉ-ம். அதி. — அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது-சொல்லுதற்கு உரியசபையை அறிந்து சொல்
கால் அதற்கு அஞ்சாமையாம். (குறள் எ.)

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றேகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லினது தொகையை அறிந்தவர் சபையினது வகையை அறிந்து பிழைபடச்சொல்லார்.

கற்றருட் கற்று ரேனப்பவேர் கற்றுழ்முற்
கற்ற சேலச்சொல்லு வார்.

(க-ரை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவற்றைச் சொல்லவல்லவர் கற்றவர் எல்லாருள்ளும் கற்றவர் என்று சொல்லப்படுவார்.

கற்றுர்முற் கற்ற சேலச்சொல்லீத் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கோளல்.

(க-ரை.) கற்றவர்முன் கற்றவற்றைச் சொல்லித்தாம் கற்றவைகளினும் மேலானவற்றைக்கற்றவரிடத்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவர்.

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே ரல்லவையு
ணன்து சேலச்சொல்லா தார்.

(க-ரை) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளைச் சொல்லாதவர் பல நூல்களைக் கற்றாராயினும் பயன் இல்லாதவராவார்.

கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(க-ரை.) கற்றிருந்தும் கற்றவர்சபைக்கு அஞ்சுபவர் கல்லாதவரிலும் கடையராவார்.

உளரேனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற சேலச்சொல்லா தார்.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல்லாதவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரோடு ஒப்பர்.

(இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் நாட்டை வளப்படுத்து எனக் கூறியதாம்.)

இருபுனல்வாய்ந்தமலைவருபுன லுமிடவியநகர்களுமுடைத்தாய்ப்
பெருகவெப்பொருளுமொழிவறவினைக்கும்பெருங்குடிகளுங்கலங்காலாற்
பொருள்பலவிட்டுஞ்செல்வருமறையோர்புரையறுதவத்தினர் தறவோர்
மருளறுகலைஞராதியோர்பலருமன்னிவாழ்த்திருப்பதுநாடு (எஎ)

எச-ம். அதி.—நாடு;

அஃதாவது-இவ்வித வளப்பங்களை உடையது நாடாம். (கு.எ.)

தள்ளா விளையுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
சேல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(க-ரை) உழவரும் அறிவோரும் செல்வரும் கூடி வாழ்வதே நாடாம்.

அரசியற்கைப் படனம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(க-ரை.) நீரும் மலையும் மலையில் வருநீரும் நகரும் நாட்டி
உறுப்பாம்.

பழுதுசீர்நாட்டுக்கமர்கள்சாதிபற்றுசங்கேதத்தினீண்டுங்
குழுவுமாதலைக்குங்கள்வர்பொய்குறளைகறுவோர்பன்றிமான்முதலு
கெழுவுமுட்பகையுமளவுபார்த்தாசைக்கெடுக்குங்கொல் குறும்பு
மழைமழையின்மையெளிவிட்டின்மன்னராற்கோளுமாமைந்தா

பெரும்பொருளாற் பேட்டக்க தாசியருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு.

(க-ரை) அளவு இல்லாப் பொருள் உடையமையால் பிறரால்
சிக்கத்தக்கது ஆகி அழிவு இன்மைபொருந்தி மிகவிளைவதே நாடா

பல்குழுவும் பாழ்செய்ய முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறுப்பு மில்லது நாடு.

(க-ரை.) பலகட்டமும் பகையும் கொலைத்தொழிற் குறும்பு
இல்லாததே நாடாகும்.

ஆதலிற் குடிகளாதிபோர்தொகவுமழிவுசெய்குழுமுதலகன்று
போதவுங்காவல்பிரிணியின்மையுகழ்திருவிளைவின்மனைத்துங்
கோதறநாளுமிகவுளதாக்குங்குலைந்தயழைகளுறினு
மேதகத்தாங்கும்வருந்துறுதெவையும்வேண்டுழிபளித்திடுமைந்தா

போறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கியிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(க-ரை.) பிறநாட்டுப்பாரம் தன்மேல் வரும்போது அவற்றை
தாங்கித் தன் அரசனுக்கு இறைப்பொருள் முற்றும் தருவதே நாடா

பிணியின்மை செல்வம் விளையின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து.

(க-ரை.) நோய் இல்லாமையும் செல்வமும் பயிர் விளையும் இ
டும் காவலும் இவ்வைந்தும் நாட்டிற்கு அழகாகும்.

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(க-ரை.) தேடாத செல்வத்தை உடையதை நாடு என்று செ
லுவர் தேடிவந்த செல்வத்தைத் தருகாடுகள் நாடுகளல்ல.

(இச்செய்யுளால் அரணைக்காக்க எனக்கூறியதாம்.)

மருங்குநீர்க்கிடங்குவெள்ளிடைகானமலையுறவகன்றுயர்ந்தூங்கொண்
டொருங்குபல்பொறியுமணிந்துபேரிடத்தாயுறுசிறுகாப்பினல்வீரர்
கொருங்குபல்பொருளுந்தழுவியெத்திறத்துறோலர்கொளப்படாதாகிச்
சருங்கையாதிகளுட்பொதிந்தகத்துறைவோர்தொழிலினிதரற்றுவதானே.

எரு-ம். அந்.—அரண்.

அஃதாவது - இன்னின்ன தன்மையை உடையது அரணாம்.

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.

(க-ரை.) நீரையும் வெளிநிலத்தையும் மலையையும் காட்டையும்
உடையது கோட்டையாம்.

உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

(க-ரை.) உயர்வு அகலம் வளிமை அருமை இந்நான்கின் மிகு
தியையுடைய மதிலைக் கோட்டை என்று சொல்லுவர்.

(இச்செய்யுள் கம்பராயணம் கோட்டைச் சிறப்பு சிலைடைப்பொருள்.)

மேவரவுணரமுடிவிலாமையினால்வேதமுமொக்கும்விண்புகலாற்
தேவருமொக்குமுனிவருமொக்குந்திணிபொறியடக்கியசெயலாற்
காவலிற்கலைபூர்கன்னியையொக்குஞ்சூலத்தாற்காளியையொக்கும்
யாவருமொக்கும்பெருமையாலெய்தற்கருமையாலீசனையொக்கும்—என்பத
[அனுயதிக.

(இச்செய்யுளால்ப் பொருட்குவைதேடு எனக்கூறியதாம்.)

அருளொடுபுரக்கப்படுங்குடியன்போடளித்திடுமாரினிலொன்று
மிருகிலத்தெடுத்தபழம்பொருளுரிமையின்றியேயிறத்தவர்பொருளு
மருவியசுங்கப்பொருளுமொட்டலரைமாட்டியபொருளுமீட்டுகலிப்
பொருளறமின்பம்புகழ்தரும்பகையைப்புரட்டுமெவ்வீனகளுமுடிக்கும். (ராகச)

எசு-ம். அந்.—பொருள் செயல்வகை.

அஃதாவது-இவ்வித வகையை அடையச் செய்வது பொருளாம்.

இல்லாசை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செய்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு:

(க-ரை.) வறியவரை யாவரும் இகழ்வர் செய்வரை யாவரும்
புகழ்வர்.

அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சேன்று.

(க-ரை.) பொருள் என்னும் விளக்கானது பகை என்னும்
இருளைக் கெடுக்கும்.

(இதுமுதல் இரண்டேசெய்யுள்களால்ச் சேனையைப் பரிபாலி
எனக்கூறியதாம்)

கரிபரியிரத்தானையுமமைந்துகருதுமூறஞ்சுருதிகல்வேர்
திரிதரப்பொருதுவெல்வதெப்படைதானெய்துகலிப்படைநாட்டுப்
பரிபடைகாட்டுப்படைதுணைப்படைகைப்படைமூலப்படையெனவாருத்
தெரிப்படையிவற்றுட்சிறந்ததுமூலப்படையிதற்சிறந்தவர்வீரர். (ராகஉ)

எள-ம். அதி.—படைமாட்சி.

அஃதாவது - சேனையினது தன்மையாம்.

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லார் தலை.

(க-ரை.) போரில் அஞ்சாது நின்று வெல்லும் படையானது
அரசன் செல்வம் யாவற்றிலும் தலைமையானது.

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது.

(க-ரை.) அஞ்சாது நின்று தாங்கும் செளரியமானது அரசன்
பழையசேனைக்கு அல்லது மற்றவர்க்கு இல்லை

விரையவன்பகையைவெல்லும்வன்கண்மைவேந்துதாழாவகைகாக்கும்-
புரையறுமானம்போரினஞ்சினரைப்பொருதடாவொளியறைபோகா.
வரையறதேற்றமுடையரேயானும்வறுமையுஞ்சிறுமையும்வெறுப்பு
நிரைதரினவெல்லார் தலைவரில்வழியுநேர்ந்திரும்பகைவரைவெல்வார். (ராகஉ)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற-
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(க-ரை.) செளரியமும், மாண்மும் நல்வழிச் செய்கையும், நம்பிக்
கையும் ஆகிய இந்நான்கு குணமும் சேனைக்கு அரண் ஆகும்.

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும்படை.

(க-ரை.) சிறிதரகலும் வெறுப்பும் வறுமையும் இல்லாவிடின்
சேனையானது பகையைவெல்லும்.

(இச்செய்யுளால் வீரரை மேம்படுத்து எனக்கூறியதாம்.)

வேலெதிர்துரினும்விழித்தகண்ணிமையாலீறமெய்யுறுகாணாமே
யாலியசினத்தினுழிலாட்டயருமாண்மையுமழியினல்லாது
சிலவஞ்சினஞ்செய்யாதமையாததீரமும்வேந்துசீறினுஞ்செல்
வாலியமறமுமண்கணீருகுப்பமடிதலும்படைச்செருக்காகும். (காச)

எடி-ம். அந்.—படைச்செருக்கித்.

அஃதாவது - சேனைபினது மறபிசுதியாம்.

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்.
மெய்வேல் பறியா நகும்.

(க-ரை) கைவேலை யானேமேல் எறிந்து வருபவன். தன்மெய்
வேலைப்பிடுங்கி மகிழ்வான்.

விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழித்திமைப்பி
னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு.

(க-ரை.) கோபித்துப்பார்த்த கண் வேல்கொண்டு எறிய
இமைக்குமாயின் தோற்பு அல்லவா? "

(இச்செய்யுளால் சீநேகங் காப்பாற்று எனக்கூறியதாம்.)

அழிதருநெறியிற்செலவினைவிலக்கியாம்வழிசெலுத்தியுழ்வினையா
லழிவுவந்தெப்பினதற்குடனல்லாந்தாக்கைவேறன்றியாருயிர்க
னொழிவகையின்றியுணர்ச்சியொத்தருநூலுணர்தொறுமுறுநயபோலக்
கழிமகிழ்காணும்பயில்தொறும்வளரக்கலப்பதேகட்பெனப்படுமால். (காசு)

எகூ-ம். அந்.—நட்பு.

அஃதாவது - இன்னசிதமாய் நடப்பது நட்பாம்.

நவிரொறு நானயம் போலும் பயிரொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(க-ரை.) நற்குணம் உடையவர் நட்பானது படிக்கும்தோறும்
நால் பயன்கொடுத்தல் போலாம்.

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா புணர்ச்சிதா
னட்பாம் கிழமை தரும்.

(க-ரை.) இருவர்க்கும் ஒத்த அறிவே சிநேகம்தரும்.

(இச்செய்யுளால் இன்மறிந்து ஆடுத எனக்கூறியதாம்.)

நன்மதியுடைமைகுடிருணங்குந்நகல்லினத்தானுமெத்கிறத்தும்
பன்முறையாய்த் துட்பினைக்கொள்கபாம்பொடுபழகினும்பிரித
வின்மையாமதனாலாய்த் தலாலொருவரிடத்துட்புறேலுறினவர்செய்
புன்மையுழ்பழியும்புணர்ச்சிநுபயனும்போக்குவதுண்மைபுத்திரனே. (காசு)

அ-ம். அதி.—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது - முன்சொல்தப்பட்ட இலக்கணம் உடையது ஆராய்ந்து அறிந்து சிநேகிக்க வேண்டுதலாம்.

நாடாது நட்பினிற் கேடில்லை நட்பின் விடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) சிநேகிப்பவர்க்குச் சிநேகித்ததின் சிநேகத்தை விடில் இல்லை ஆராயாமல் சிநேகித்தல்போல் கேட்டடைத்தருவது ஒன்றில்

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சார் துயரந் தரும்.

(க-ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் சிநேகம் சாவதற்கு ஏதாவன துன்பம் தரும்.

(இச்செய்யுளால் பழமைபாராட்டு எனக் கூறியதாம்.)

கெடுதியிலுதவவல்லவர்நட்பாற்கிளந்திடாதொன்றினைச்செயினுங்கெடுவகைசெய்தல்வேண்டினதாமேகெழுவுதல்பணிவச்சமின்மைபடுதருமூழிற்றுரியினுமவற்றைப்பழமையென்றறிந்துளமுவப்பினெடுகிலமுமுதுக்கேண்மையாமெந்தானோலார்தாமுக்கேளாவார்.

அ-ம். அதி. பழமை.

அஃதாவது - நட்பினரது பழமையாம் தன்மை பற்றி அய் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தலாம்.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் கிழமையைக் கீழ்நீடா நட்பு.

(க-ரை.) பழமை என்று சொல்லப்படுவது யாது எனில் பழமையோர் செய்தவற்றைச் சிதையாமல் கொள்ளும் நட்பாம்.

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையார்கேளாது நட்பார் செயின்.

(க-ரை.) நட்பாளர் உரிமையால் கேளாது செய்தால் அறிவுடையோர் அதனை விரும்புவர்.

(இச்செய்யுளால் ஆகாநட்பினரை ஒழி எனக்கூறியதாம்.)

காதலரோனும்விடுவிலைமாதர்கள்வரிற்றமக்குறல்குறிப்போர் பேதையர்கெடுதியுற்றுழியுதவார்பெரும்பொருணகுவித்துப்பறிப்பார் ராதருகருமந்தம்மினாகாததாகவேநடிப்பருளமு மோதலுமொவ்வார்மனைக்கெழீஇமன்றினுறப்பழிப்பாரிவர்தமையே. (காசி)

அஉ-ம். அதி.—நீநட்பு.

அல்தாவது - தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம்.

பருகுதவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது

(க-ரை.) நற்குணம் இல்லாதவரது நட்பானது பெருகுதவினும் சிறுகுதல் இனிதாம்.

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(க-ரை.) நட்பின்பயனை எண்ணுவாரும் வேசையரும் கள்ளரும் தம்மில் ஒப்பாவர்.

• (இச்செய்யுளால் கூடாநட்பினரை விலக்கு எனக்கூறியதாம்)

நல்லனபலநூல்கற்பினுங்கூடாநட்பினர்மனநலனெய்தார்
சொல்லின்முன்வணங்கும்வணக்கமுந்நொழலுஞ்சொரிந்தகண்ணீருத்தப்பாது
கொல்லும்வன்படையாமாதலிற்பகையுட்கொண்டவர்க்கவரொனையு
மொல்லுகவதுவுநீக்குறாக்காலமுற்றுழியல்லதுவேண்டா. (ராகு)

அங-ம். அதி.—கூடாநட்பு.

அல்தாவது - பகைமையால் உள்ளே கூடாநிருந்தே சமையம் கிடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணார்க் கரிது.

(க-ரை.) பலநூலைக்கற்ற இடத்தும் மனநலத்தர் ஆகுதல் பகை வர்க்கு இல்லை.

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொர்
லெரல்லையுணரப் படும்.

(க-ரை.) நட்பாளர்போல நல்லசொற்களைச் சொன்னாலும் பகை வர் சொற்கள் நலம் தராமைபய அறியப்படும்.

(இச்செய்யுளால் பேதமை உடையோரை அகற்று எனக்கூறியதாம்.)

பழிமுதனாணர்செய்வனதவிர்வபார்த்திடார்குடிப்பிறப்பொழுக்க
மெழில்வளர்கல்வியாதிகள்பேனரெவரையுமுறிக்குஞ்சொற்செயலார்
கழிமகிழ்வுடையார்கெடுதிகொண்டாக்கங்கைவிடுவார்செவ்வமுறினுங்
கொழிபயனெய்தார்பிறக்கலாற்றமவர்க்குக்கொடாரிவர்பேதையரொழிக. ( )

அச-ம். அதி.—பேதமை.

அல்தாவது - யாதொன்றும் அறியாமையாம்.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொன் றேயம் போக விடல்.

(க-ரை.) அறியாமை என்பது யாது என்றால் குற்றங்களைக் காட்டுகொண்டு இலாபத்தை விடுதல்.

நானாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணாமை பேதை தொழில்.

(க-ரை.) நானாமையும் நாடாமையும் ஆசை இன்மையும் யாதொன்றையும் பேணாமையும் ஆறிவினலுடைய தொழில்களாம்.

(இச்செய்யுளால் வெளிற்றறிவினரைவிகே எனக்கூறியதாம்.)

தன்னையெப்பொருளும்றிந்தவனாகத்தான்மிகமதிக்கும்புல்லறிவின் வன்மையையுடையானுறுதிசொற்கேளான்வல்லதல்லாதாங்கொண்டிரைத்துப் புன்மையைத்தெறிப்பானவைபுரிந்துலகோர்போனடிப்பான்றனையுணர்ந்து ஈன்மதியினரையறிவிலராகநாட்டுவனிவனையுணர்ணைல். (ரஉஉ)

அரு-ம். அதி.—புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது - தான் சிற்றறிவினரையிருந்தே தன்னைப் போற்றிக் கமகித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமையாம்.

வெண்மை யெனப்படுவ றியாதெனி னெண்மை யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு

(க-ரை.) அறிவில்லாமை என்று சொல்லப்படுவது யாது எனில் நல்லறிவுடையோம் என்னும் மயக்கமாம்.

கல்லாத மேற்கொண் டொழுதல் கசடற வல்லதுஉ மையந் தரும்.

(ச-ரை.) கல்லாத தூல்களைக் கற்றோமென்று சொல்லுதல் கற்ற தூல்களையும் சந்தேகப்படுத்தும்.

(இச்செய்யுளால் மாறுபடுணம் தவிர் எனக்கூறியதாம்.)

இகலெதித்தின்னாமைபிழையிறறினார்க்கும்புரியாயேற் பகையுமுறவாம்பெருஞ்செல்வம்பலிக்குங்கொடாதுகமுண்டா மிகலின்மிகுந்தின்னாவிறறினினியதமருமேதிராய் பகமைவளரும்வலிதொலையும்பாழ்க்கும்பாழாவாழ்க்கையுமே.

அரு-ம். அதி.—இடல்.

அஃதாவது-இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொகை தற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

பகல்கருதிப் பற்று செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய்ய யாமை தலை.

(க-ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்தான் ஆயினும்
அன்பம்தரும் அவைகளைச் செய்யாமை தலைமையாம்.

இசுவென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந்தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாடாகிய துன்பம் நீங்குமாயின்
அது மிகுந்த இன்பத்தைத்தரும்.

(இச்சேய்யுளால் தகுதியறிந்து பகைகொள் எனக்கூறியதாம்.)

வலியார்பகைகொள்ளேல்சுற்றம்வலிகள்பொருணட்பேபடையின்

மெலியாரச்சமறியாமைமேவாத்தன்மைகொடையின்மை

வலியாவெருளிமறையின்மைநனியாங்காமங்கல்லாமை

யொலியார்பழிநோக்காமைமறுவுடையாரிவர்மேற்பகையுறுக.

(ரஉக)

அஎ-ம். அதி.—பகைமாட்சி.

அல்தாவது - அரசர்க்கு எவ்வழிபாலும் பகையில்லாமையால்,
மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்டதாம்.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புகவோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(க-ரை.) வலியவர்க்கு எதிர்தலை நீக்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப்
பகையாதலை விரும்பக்கடவர்.

அன்பில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேறிலான் துப்பு.

(க-ரை) அன்பும் துணையும் வலிமையும் இல்லாதவன் பகைவ
னது வலிமையை எப்படி நீக்குவான்.

(இதுமுதல் இரண்டு சோய்யுள்களால் வன்பகைக் கோதுங்கு
எனக்கூறியதாம்.)

பாரம்பரிக்கவேண்டினுறுபகைநட்பாகக்கொண்டொழுக்கல்

வீரத்தணியாரொடுபொரினும்விதிநூலினதோடிகலாமை

சாரூந்துணைநிற்பினும்பலரைப்பகையாக்காமைத்தனிமையுறி

னேருந்துணையாலிருவகையுண்க்கியொன்றையுறவாக்கல்.

(ரஉஉ)

அஅ-ம். அதி.—பகைநீதநீநேரிதல்.

அல்தாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும்
முன்னாய்தின்ற பகையுள் நட்பாக்குந் தன்மையதும், அயலாக்குந்
தன்மையதுந், அவைகளிலே செய்வதும், மற்றதைக்களையக்க-

யதும் அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும்பருவமும், கீழ்ப்போனால் படும் இழுக்கமும், என்று இவ்விதங்களை ஆராய்தலாம்.

வில்லே ருழுவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழுவர் பகை.

(க-ரை.) வீரர்பகையைக் கொண்டாலும் மந்திரிகள் பணிகொள்ளாது இருக்கக்கடவன். சொல்லேருழுவர் மந்திரிகள்.

ஏழுந் தவறினு மேழை தமிழனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(க-ரை.) தனித்து இருந்து பலர் பகையைக்கொள்பவன் ஈனமும் மறிவில்லாதவனாவான்.

மெலியதெனவெள்ளியபகையேயிருந்துகெடுக்குமிருந்திடுமு
னலிகவினை தாழ்வுறிற் றெளிந்தநல்லாரொனவுத்தெளியாத
மலினரொனவுகொதுமலரைமருவலொழிதல்புரியற்க
வலிசெய்பகையா திகள்பெருக்கவகையாய்திருக்கபகையையற. (ர)

தேறினுந் தேரு விடினு ம்பழிவின்கட்
டேரூன் பகை அன் விடல்.

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தான் ஆயினும் தெளிந்திலன் னும் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியும் நீங்கானாகியும் இருக்கக்கடவன்

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(க-ரை.) தொழில்வகை அறிந்து தன்னைக்காக்கப் பணிக்
செருக்கும்கெடும்.

(இச்சேய்யுளால் உட்பகையாளரை ஒழி எனக்கூறியதாம்.)
தமராயிருந்துபுறப்பகையைச்சார்வாய்க்காலம்வருமளவு
மமராநிற்குமுட்பகையைஞ்சிக்காக்கவுறிற்கடிசை
நமராமெனவேகண்ணேடிநல்லவமைச்சா தியைத்தேய்க்கு
தமராயினத்தைத்தணப்பிக்குதன்னைக்குடியோடெளிதழிக்கும் (ர)

அக-ம். அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது - புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து விட
வெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும் பகையாம்.

நிழனீரு மின்னொத சின்னொ தமர்நீரு
மின்னொவா மின்னொ செயின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலும் நீரும் நோய்செய்யும்
போலத் தம் இனத்தார் இயல்புகளும் துன்பம் செய்யும்.

வாள்போல் பரைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(க-ரை) வெட்டுவோம் என்னும் பகைவர்க்கு அஞ்சாது இருக்கக்கடவர் உறவினர்போல் இருக்கும் பகைவர்க்கு அஞ்சக்கடவர்.

(இச்செய்யுளால் மேலோரை அவமதியாதிரு எனக்கூறியதாம்)
ஆற்றல்மிசூந்தவேந்தரையுமரியதவத்துமுனிவரையும்
போற்றியொழுகினெப்பொருளும்போற்றலாகுமவமதிப்பிற்
நேற்றமிசூஞ்சார்பினரேனுஞ்சிதைவர் திகழ்முப்புரர்சூரன்
சாற்றிந்நிரன்மாலாதியருந்தளர்ந்தாரென்றிற்சாற்றுவதென்னே. (அஉஎ)

கூ-ம். அதி.—பேரியரைப்பிழையமை.

அஃகாவது - பெரியாயினுரை அவமதித்து நடவாமையாம்.
ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு னெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழாமையே காவல்
எல்லாவற்றுள்ளும் தலை.

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர்.

(க-ரை) வல்ல அரசனால் கோடுக்கப்பட்ட அரசர் எவ்விடத்துச்
சென்றும் உயிர்வாழார்.

(இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்)
தன்னுலாஎப்படுமனைவிதன்னுலாஎப்படுவானே
லின்னாற்கறனுபொருளுமுளவாகாதொல்லைப்பொருளானு
மன்றையன்கள்வினைமுடியாமறுமையணுகாதெப்பிழையு
முன்றும்பின்னும்பெருநாணுமுவாப்பழியுமறிமைந்தா. (அஉஅ)

கூ-ம். அதி. பெண்வழிச்சேறல்.

அஃகாவது - தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையவர்
வழியேதான் நடத்தலால் வரும் இழிவு.

மனைவிழைவார் மாண்பய நெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு ம்து.

(க-ரை.) மனையவர் வழியிலே நடப்பவர் தருமத்தை அடையார்
பேணாது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நானாக நாணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவர் பெண் தன்மையை சிறும்புவோன் செல்வம்
வெட்கத்தைக் கொடுக்கும்

(இச்செய்யுளால் பரத்தையரை விரும்பாதே எனக்கூறியதாம்)
 எழிலாற்பாடலாடலினாலிச்சைபெருக்கியுளமொவ்வா...
 மொழியாற்செயலால்வயமாக்கிமுற்றும்பொருளைப்பறித்தவீடும்
 பழிநாணத்தபரத்தையரைப்பற்றாராய்ந்தபண்புடையா
 ரொழியாரகரைப்பேதைமையிலொழியாரேமகண்டே. (121)

கூஉ:ம். அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது - தந்நலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதும்

அன்பின் விழையார் டொருள்விழையு மாய்தொடியா
 ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(க-ரை.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் வேளா
 யர்களின் சொல் துன்பம் தரும்.

பயன் தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
 நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்.

(க-ரை.) பொருட்பயனைக்குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நட
 கையறிந்து அவரை விடக்கடவர்.

(இச்செய்யுளால் மதுபானம்செய்யற்க எனக்கூறியதாம்.)

அறிவையழிக்குஞ்செயலழிக்குமழியாமானந்தனையழிக்குஞ்
 செறியுமறிஞர்மதியாதசெருக்கைவினைக்குமீன்றாளு
 முறியும்வெறுப்புமிகவினைக்குமுனிவுவினைக்கும்பகையஞ்சாக்
 குறிகள்வினைக்குநகைவினைக்குக்கொள்ளேல்கள் ஞண்டலைமைந்தா. (122)

கூஉ:ம். அதி.—கள்ளுண்ணுமை.

அஃதாவது - இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் பர
 தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையது சிறப்பாம்.

உண்ணற்க கள்ளை யுணியுண்க சான்றோரா
 னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் கள்ளை உண்ணாதிருக்கக்கடவர். மதி
 கத்தகாதவர் உண்ணக்கடவர்.

ஈன்றான் முகத்தேயு மின்னாநா லென்மற்றுச்
 சான்றோர் முகத்துக் களி.

(க-ரை.) தாய்முன்னம் கள்ளுண்டு களித்தல் துன்பமாம் பெ
 யோர்முன் கள்ளுண்டு களித்தல் என்னபயனும்.

(இச்செய்யுளால் சூதாடாதே எனக்கூறியதாம்.)

வென்றவரினுமதனான்முன்மேவுமொன்றற்காயிரம்பின்
 மனநலிழக்குமதுஉன்றிவைத்தபொருளும்உருவாயு
 மன்றியினைத்தும்பகைகொள்ளுமமைச்சராதியுறுப்பொழியு
 மொன்றொடொளிகல்விகண்மறுகையுறுதியிலையாஞ்சூதாடேல்.

கூச-ம். அந்.—குது.

அஃதாவது - இனி ஆக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருள் இன்பங் களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலையும் சொல்லுதலாம்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதனை வென்றதூஉந் தூண்டிற் பெரன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(க-ரை.) 'வல்ல வல்லவனாயினும் சூதை விரும்பாமல் இருக்கக் கடவன். வென்றபொருளுந் தூண்டில் இரும்பை மீன்விழுங்கியது போலும்.

ஒன்றெய்தி தூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ னன்றெய்தி வாழ்வதேதா ராறு.

(க-ரை) ஒருபொருளைப் பெற்று தூறுபொருளை இழக்கும் சூதாடுவோர்க்கு நன்மை பெற்று வாழும்வழி உண்டாமோ.

(இச்செய்யுளால் நோய்க்கீ இடங்கோடேல் எனக்கூறியதாம்.)

மனம்மெய்மொழிகள்வருந்தாமல்வகுக்குத்தொழிலைமாறுபடா வினியவுணவைமிகப்பசித்தவிடத்தினுடற்குப்பொருத்தவுணின். முனிசெய்பிணிகட்கிடனின்றமுறைகள்பிறழ்த்துவந்துவிடிற் புனிதமுடையவயித்தியரால்வழிநின்றவற்றைப்போக்குகவே. (ரூஉ)

கூடு-ம். அந்.—மருந்து.

அஃதாவது - பழவின்யாலும் காணாங்களாலும் வரும் வாத முதலிய பிணிகளைத்தீர்க்கும் மருந்தின் திறத்தைச் சொல்லுதலாம்.

மிகனுங் குறையினு நோய்செய்யு தூலோர் வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(க-ரை) உணவும் தொழிலும் மிகுந்தாலும் குறைந்தாலும் பிணிக் மூன்றும் துன்பம் செய்யும்.

அற்ற ளாவறிக் துண்க வஃதுடப்பு பெற்ற னெடிதுய்க்கு மாறு.

(க-ரை.) உடலைக்கொண்டவன் அவன் உடலிருக்கும்படி சீரணித்த அளவு அறிந்து உண்ணக்கடவன்.

ஒழிபியல்.

இதுமுதல் பதின்மூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியல்க்கூறுகின்றார்.

இனி அவ்வரசியன் முதலானவைகளிலே அடங்கா தொழிந்தவைகளின் இயல்பைப் பதின்மூன்று அதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே குடிமை சொல்லுகின்றார்.

(இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணுக எனக்கூறியதாம்.)

உன்னல்மொழிதல்செயல்முன்றொத்தொழுக்கம்வாய்மைநாணிழுக்கார்
மன்னுமனையின்பிறந்தார்கண்மலர் தல்கையிகழாமை
நன்னர்மொழியும்வர்க்கேயாநன்மைபயவாவினைவறுமை
யின்னலிடத்தும்புரியார்களைமகண்டாயினியறிமோ.

(௭௩)

கூகா-ம். அதி.—குடிமை.

அஃதாவது-உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மையால்

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல நிலையியல்பாகச்

செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(க-ரை.) செம்மையும் நாண மும் நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்கு அஃது மற்றவர்க்கு இல்லை.

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமும் முன்று

யிழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் நல்ல நடக்கை சத்தியம் வெட்கம் இம்முன்றிலும் தவறார்.

(இச்செய்யுளால் மானம் அழியாதே எனக்கூறியதாம்.)

பெருக்கத்துயர்வாம்பணிவொழியல்பேணப்பணிவுசுருக்கத்திற்
செருக்கலின்றியமையாதசிறப்பிற்றேனுமுயர்மான
முருக்கும்வினையைச்செய்கினையன்மொய்ம்பார்மானங்கெடஆழ்வந்
துருக்குமெனிற்சாரைமானையுன்னலெமகண்டனே.

(௭௪)

கூஎ-ம். அதி.—மரணம்.

அஃதாவது - எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாமதமையும் ஊழலும்
தாழ்வு வந்தகாலத்து உயிர் வாழாமையுமாம்.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப சிடல்.

(க-ரை.) மிகவும் சிறப்பு உடையவை ஆயினும் தங்குடிதாழ்வரும்
செயல்களை சிடக்கடவன்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(க-ரை) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும்
வறுமையில் வணக்காமையும் வேண்டும்.

(இச்செய்யுளால் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.)

ஐதுகுடியின்பிறந்தருநாலாய்ந்துசெல்வத்துயர்ந்ததன
வெய்தலரிதுபெருமையஃதெய்துங்கொடையொப்புரவாதி
செய்தற்கரியசெய்துபிறர்செயிர்கூறாமற்றருக்காம
லுய்திடுறியிற்நீரழாமலொழுதுவார்க்குள்ள துமைத்தா.

(௭௫)

கூ அ-ம். அதி.—பெருமை:

அஃதாவது-செய்தற்கரிய செய்தல் செருக்கு இல்லாமை பிறர் குற்றம் சொல்லாமையாம்.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யினியொருவற் கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(க-ரை) ஒருவனுக்கு ஒளியாவது மன எழுச்சியாம் இளியாவது மனவெழுச்சி இல்லாமையாம்.

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழிவ வேற்றுமை யான்.

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பு இயல்பொத்திருக்கும். தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பு இயல்பு ஒவ்வாவாம்.

(இச்செய்யுளால் மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்.)

அன்பொப்புரவுகண்ணோட்டமழியாவாய்மைநாணதி
யின்பம்பெருக்குநற்குணங்கொல்லாநிறைந்தசான்றோர்
உன்புற்றவர்க்குமினியனவேகுழ்வர் துணையின்வினே முடிப்பர்
உன்பிறநளராரட்டார் க்குமடங்கித்தோற்றனானே.

(ராஉக)

கூ கூ-ம். அதி.—சான்றுண்மை.

அஃதாவது - பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளும் தன்மை.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாக் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பெரியோர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்கொள்ளுதல் கடமையா இருக்கும்.

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றரை மாற்றும் படை.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணிதல் அது சத்தருக்களை வெல்லும் படையாம்.

(இச்செய்யுளால் நன்னிலைதவராதே எனக்கூறியதாம்.)

ஆன்றகுடியன்பெண்பதநல்லநீ திகளின்வழுவாமை
சான்றமக்கட்பண்பாருந்தன்னையுடையார்க்கையானு
மானதுயிகழார்பகையிடித்தமதியாரவர்தநற்குணமே
யேன்றவுலகம்பாராட்டுமெல்லாப்பயனுமடர்மாட்டாம்.

(ராஉஎ)

கூ 00-ம். அதி —பண்புடைமை.

அஃதாவது - பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லா இயல்புகளும் அறிந்து நடத்துதலாம்.

அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) யாவர் இடத்தும் எளிப சமயத்தராக இருக்கி
புடைமை என்னும் நல்வழி அடைதல் எளிதாம்.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையும் நல்ல குடியில் நி
லுமே நல்வழியாம்.

(இச்செய்யுளால் செல்வப்பயனை நுகரெனக்கூறியதாம்.)

வைத்துப்பொருளைத்தானுகரான்வழங்கா திருந்துஞ்செத்தானே
செத்தபின்னரென்செய்வான்தீயார்கொள்வரீட்டுதலான்
மெத்தம்வருத்தமேயன்றிலேரென்றில்லையாதலினர்
பொத்தும்வெறுக்கைநன்றியுறல்புசித்துவழங்கலேயாகும்.

க0க ம். அதி.—நன்றி பில்செல்வம்.

அஃதாவது - சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பு
இல்லாத செல்வத்தின் இயல்பாம்.

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணு
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(க-ரை.) பெரும்பொருளைத் தேடிவைத்தவனாகி அப்பொ
அதுபயிசாதவன் இருந்தாலும் இறந்தவனுக்கு ஒப்பாவன்.

பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானு மாணப் பிறப்பு.

(க-ரை.) பொருளைச் சம்பாதித்துக் கொடாடையால்
உண்டாம்.

(இச்செய்யுளால் நானம் அழியாதிரு எனக் கூறியதாம்)

இழிந்ததொழிலினுணுவதேயெய்தற்கரியநானென்ப
ரொழிந்தமனவாக்குடலொடுக்கமொளிவானுதலார்நானேயாங்
கழிந்துவிடநாண்மண்கோடல்கருதார்நலமெல்லாம்வளர்ப்பார்
ரழிந்துநாண்றறயிர்வாழாராவியழிந்துநாணன்வார்

க0உ-ம். அதி.—நன்னுடைமை.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்டசாப்பு பண்பு முதன்
குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாக கருமங்களில் நாடு
உடையாராம் தன்மை.

கருமத்தா னுணுத னுணுத் திருநுத
னல்லவர் நானுப்பிற.

(க-ரை.) நானமானது கருமங்காரணமாக நானுய்தாம்.
நானங்கள் பெண்களுடைய நானங்கள் போலாம்.

எண்ணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(க-ரை.) உணவு ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம். நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணம் உடைமையாம்.

(இச்செய்யுளால் குடிநலம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்.)

படுத்தகருமமுற்றமையெய்தின்முடித்தேவிவெணெத்
தொடுத்தமுயற்சியறிவிரண்டிற்றோலா துயர்வார்குடிசெய்வா
படுத்தபருவங்குறித்தமடியாக்கிமானங்கருதுவார்
படுத்ததல்புரித்தாராதலினாற்குடிபூன்றவின்மைந்தா.

(ராசு)

க௦௩-ம். அந்.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது - ஒருவர் தான்பிறந்த குடியை உயர்ச்செய்தலின்
பிதமாம்.

கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே நென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(க-ரை.) ஒருவன் கருமம் செய்தற்குக் கைவிடேன் என்னும்
பெருமைபோல் மேன்பாடு உடையது இல்லை.

ஆள்வினையு மான்ற வறிவுமென விரண்டி.
எள்வினையா ளீளுங் குடி.

(க-ரை.) முயற்சியும் அறிவும் ஆகிய இரண்டின் தொழிலால்
ஒருவன்குடி உயரும்.

(இச்செய்யுளால் வேளாண்மைபேணு எனக்கூறியதாம்.)

முழுவத்திருவரிருவருமுவித்துமுமுதுமுணலாகு

முமுதுண்பவரேதமக்குரியருபகாரியரென்பாரவரே

தொழுதுண்பரேபிறர்க்குரியார்தொழின்முற்றுமுத்துமுழவினர்பான்

முமுதுமடுப்பவேண்டெதலின்முதன்மைத்துழுவென்றறிமைந்தா.

(ராசு)

க௦௪-ம். அந்.—உழவு.

அஃதாவது - சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை
வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழிலாம்.

சுழன்று மேர்ப்பின்ன தலக மதலு

அழந்து முழுவே தலை

(க-ரை.) உலகம் ஏருடைபார் வழிபது ஆயிற்று தலைமையான
தொழில் உழவே ஆம்.

உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்ற

தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(க-ரை.) உழுபவர் உலகத்தார் ஆகிய தேர்க்கு அச்சாணி

ஆவார்.

(இச்செய்யுளால் வறுமை அடையாதே எனக்கூறியதாம்)

வறுமைபோலவின்னொதுவறுமையன்றிவேறில்லை
மறுவின்மொழிகள்சொர்வுபடும்வாய்த்தகுடிநற்செயல்மொழிக
னிதுநிபமெற்றிரப்பாதினெல்லாததுயருமுடனாகும்
பிறனினைக்குமீன்றாளுபின்னாயதுவந்திடினிறத்தல்

க௦௩-ம். அதி.—நல்குரவு.

அஃதாவது - அனுபவிக்கப் படுவன யாவும் இல்லாமையு

இன்மையி னின்னொது தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னொ தது.

(க-ரை.) தரித்திரம் போலத் துன்பம் செய்வது ஏது அ
அதுவே.

தொல்வரவுந் தோலுக் கெடுக்குந் தொகை
யாக, நல்குர வென்னு நசை.

(க-ரை.) தரித்திரம் என்னும் ஆசையானது பழங்குடி வா
யும் அதற்கு உரியசொல்லையும் கெடுக்கும்.

(இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கைபை யறியெனக்கூறியதாம்.)

குறிப்பினுணர்ந்தமொழியாமுன்கொடுப்பார்முன்னின்றிரந்துயிரைத்
துறப்பதின்நிச்சிலர்வாழ்வார் தூய்மைமானக்கொடாமையினு
லிறப்பவயர்ந்தகொடையேயெனினுமிரப்பாரில்லாக்காற்
சிறப்பென்பெறுவாவரானேசிறப்பர்காவாதவர்மைந்தா.

க௦௪-ம். [அதி.—இரவு.

அஃதாவது-இனி மானம் கொடாத இரத்தல் இரவாமையே
ஒத்தலால் இறத்தலை விலக்குதலாம்.

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தப்பழி யன்று.

(க-ரை.) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்
கடவர்கள். அவர் ஒழித்தார் ஆகில் அவர்க்குப்பழி அல்லது து
குப்பழி அல்ல.

இன்ப மொருவந் கிரத்த விரத்தவை
துன்ப முறவு வின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பம் அ
யாமல் வந்தால் யாசித்தலும் இன்பமாம்.

(இச்செய்யுளால் ஏற்புதிக்குச்சியெனக் கூறியதாம்.)

கண்ணிந்திநந்தார்தம்மிடத்துங்காழ்த்தமீனங்கெடநாவாற்
யண்ணற்குரிபவறங்குறித்தும்படர்க்தொன்றிரவார்பெருமையினு
வெண்ணிந்திநந்தாரமுயற்சியினுலேலாவுப்பில்வறம்புற்கை
வுண்ணற்கைமந்ததமைந்ததெனவுவப்பரோமகண்டனே. (ராசச)

க௦௭-ம். அதி.—இரவச்சீசம்.

அஃதாவது - மானம் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதலாம்.

காவா துவந்தியுங் கண்ணன்னார் எண்ணு
மிரவமை கோடி யுறும்.

(க-ரை.) மூளியாது கொடுக்கும் ஒப்பானவர் இடத்தும் யாசியாது
இருக்கல் கோடிமடங்கு நன்மை ஆம்.

இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுகவுலகியுற்றி யான்.

(க-ரை.) பிரமன் உலகத்தோரை யாசகம்செய்யப் படைத்தான்
ஆகில் அவன் கெடக்கடவன்.

(இச்செய்யுளால் கீழ்மையகற்றி எனக்கூறியதாம்.)

அழுக்குந்நெவர்க்கும்வடுக்காண்பாரச்சமாசையாலன்றி
யொழுக்கம்புரியார்மறைபிற்பாலுய்த்துமொழிவார்தம்போல
விழுக்குக்கேதுங்கவலார்முனேற்றமாசிச்செம்மாப்பார்
மழுக்குளார்க்கேபயன்பவொர்வறிதும்வறியார்க்கிடார்கயவர். (ராசகு)

(இ-ள்) கீழ்மக்கள் எல்லோரிடத்தும் பொருமையினால் குற்றங்காட்டுவார்
கள் அச்சத்தாலுமாசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள் இரகசியத்
தைப் பிறரிடஞ்சென்று வெளியிடுவார்கள் தம்மைப்போல (பிறர்க்கு) அவ
மானம்நேரிடின் (அதர்க்காகச்) சிறுதுங் கவலைப்படார் அதற்காக முற்படப்
பூரித்துக்களிப்பார்கள். தம்மை தண்டிப்பவர்க்கே கொடுப்பார்கள் எனிய
வர்க்கு ஒன்றுங் கொடுக்கமாட்டார்கள். (எ-று)

க௦௮-ம். அதி.—கயன்ம.

அஃதாவது - முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கனியலுள்ளும்
சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக்
குறிப்பினால் யாவர்க்கும் பொருந்த வைத்தமையால் அங்கே குறிப்
பால் சொல்லியவையும் இங்கே ஒழியியலுள் வெளிப்படச் சொல்லிய
வையும் அரசியலுணங்களுள் யாதாமிலராகிய கீழோரது தன்மையாம்.

சாங்கை விதிரார் கயவர் கொடினுடைக்குக்
கூன்கைய ரல்லா தலுர்க்கு.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் இரட்பவர்க்குக் கொடார் வருத்துவோர்க்குக் கொடுப்பர்.

உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் றீறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் பிறர் உண்டாலும் உடுத்தினாலும் கண்டால் பொறுமை கொள்வார்கள்.

அறத்தோடரசநீதிபுரிந்தகிலம்புரந்து பொருளீட்டித்
திறத்தால்வாழும்வகையெல்லாஞ்செல்வக்குமரந்திவ்வாறங்
குறத்தானியம்பித்திறற்சோமகார்தனுலகபாரமவ்
னெறுழ்த்தோட்பெயர்த்துக்கொடுப்பான்பினிதனைப்புரிந்தான்புலவீர்காள்.

(இ-ள்) இவ்வகையாக மனுதர்முரையுடன் ஓராசதருமத்தை நடத்தி உலகத்தைக் காத்து (தருமவழியிற் பொருள்தேடி) வலிமையோடு வாழ்கின்ற வகை முழுவதையும் தன் செல்வப் புதல்வனுடைய ஏமகண்டனுக்கு வெற்றி பொருந்திய சோமகார்த மன்னன் தன்னுலகபாரத்தை அவனுடைய வலிதங் கியதோளிற் பெயர்த்துக் கொடுக்கும்படி இதனைச் செய்வானாயினான் புலவீரனே.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கிய சரித்திரங்களாவன.

விநாயகர்துதி (கவி 1.) நாட்டுச்சிறப்பு (கவி 1.) நகரச்சிறப்பு (கவி 1.) அரசன் சிறப்பு (கவி 5.) மந்திரிகளின் பெயரும் தன்மையும் (கவி 2.) சேனைப்பெருக்கம் (கவி 1) அரசன் மனைவிசிறப்பு (கவி 1.) சோமகார்த ராசனும் அவன் மனைவியும் மந்திரிகளும் ஏமகண்டனும் உரையாடல் (கவி 5.) அரசியற்கைப்படலம் (கவி 150) இதில் (கவி 10) நித்தியகருமவிதிக் கூறப்பட்டது மீத (கவி 146-ம்) திருக்குறள் அநிகாரமுறையால் நீதிபோதித்தல் அச்செய்யுளுக்கு அவதாரிகை (73) மேற்கூறிய செய்யுளின் கருத்திற்செணங்கிய திருக்குறள் கருத்துறையுடன் (388).

காமத்துப்பால் அதிகாரம் (25) இதில் களவியல் அதிகாரம் (7) தலைவியுரைப்பது அதிகாரம் (13) அவ்விருமுறைப்பது அதிகாரம் (6) இதனை சோமகார்த ராசன் தன் புதல்வனுக்குப் போதிக்காமையால் புராணிகரும் அதையெடுத்துக்கூறவில்லை.

திருக்குறள் விளக்கம் அரசியற்கைப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

திருக்கைலாய பரம்பரை திருவாவடுதுறை ஆதினம்
பூரீலபூரீ வைத்திலிங்க தேசிக மஹாசநிதானம் அவர்கள்
திருவடிவாழ்க.

அலைமுகள் கர் சுவரீமகள்

இப் பூவர்களின் தாரதனமய வலூலிடை.

இஃது

இதுமுதல் ஒன்பது செய்யுள் துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாச சுவரீமகளால்

செய்யப்பட்டது.

சிலைமகளை மருமகளாக்காதலித் துக்கொண்டவிர்தக்கனகமங்கை
 சிலைமகளை த்தன்கணவன் றங்கையெனப்பெற்றதிருச்செழியநங்கை
 தலையுலகிற்கலையுணர்வார்ச்சுருந்தனங்கள் தாராததன்மையென்னே (க)

அருமைமருமகளிடத்துக்குறைநினையாமாயியிந்தவகிலத்திலலை
 பெருமையினூலிவர்சமமாம்வரிசையினூற்பேதமுறும்பெற்றியாலே
 திருவணையாரிவரொருமித்தருள்செய்தாலிகபரங்கள் சித்தியாகும் (உ)

ஒருமையிவர்க்குண்டாகத்தலைவர்களேசமனோக்கமுதவவேண்டும்.
 மகளின்மருமகன திகமெனவுலகம்பாராட்டும்வரிசையானும்
 மிகவரியபதங்களிலேயிவர்க்குவிருள்நிறைந்துவினங்கலானும்
 தகைமையுறவுலகமெலாமேன்மேலும்பலவளங்கள் தழைதலானும் (ங)

அகனமர்ந்தெழுளத்திருந்துதனங்கல்லியிரண்டுவணருள்செய்வாரே.
 திருமகளைக்கலைமகளும்பலமறையாற்றுதிசெய்துதிசுழ்தலானும்
 மருமகளையரியபதத்திருத்தியுயர்வளமையுறவைத்தலானு
 மிருவருமுள்ளன்புடையாரெனமதித்தோமியாமினியிங்னினைமையாக (ச)

வெர்ருமையுறவுளத்திருத்தியிருபொருளும்பெறலாகமுதுதியீதே.
 சிலைமகளைப்போற்றினர்க்கிங்கறம்பொருளின்பம்ஓகாட்டுத்தீம்பா
 லலைமகளைவாழ்த்தினர்க்குமிம்மையிலேநாற்பயனுமளித்துக்கர்க்கு
 மலைமகளையேத்தினர்க்குப்பவமகன்றுமுத்திபெறுவதியுண்டாகு (ஊ)

சிலைமையி துதானம்றையாகமங்கலெனலாநிச்சயித்துங்குத்தமன்றே.
 வன்னெஞ்சக்கொடியவர்பால்மலர்மங்கையிருத்துதனம்பழங்கக்கண்டோம்
 நன்னெஞ்சமில்லவர்பாற்கலைமங்கையிருத்தொருநாளுங்கானேம்
 கன்னெஞ்சக்கொடியேடர்சல்லோர்பொருளைவஞ்சனையாற்கூர்ந்துகொள்வா (ஈ)

84 அலைமகள் கலைமகள் மலைமகள் இவர்களின் வினாவை

கலைமகள் தாயுதழியர் தன்னுடைய கொடும்பாட்டு
குழிகளெல்லாவெவர்கள் குர்வார் மூலிகையே தூக்க நவவலர்
புணும்புதல்புருக்கல்லாடுவெய்துரட்பவர்க்கு நூதபாலிக்கின்றார்
புடைப்பமகன் குர்வர்க்கு வேறென்புடலத்தானே.

ஆதலினால் திருத்தாயேவஞ்சகரையகன் துநல்லோரகத்திருத்து
மேதகையதனமாதிரிபதினாறுபேறுதவவேண்டுகின்றேன்
நீதியிதுகலைமகள் வாழ்மனைகனெலாமேலாககொழித்திகோங்கும்
பாதகஞ்செய்வஞ்சகரும்பவமகன் துநன்மையுறப்பாலிப்பாயே.
என்னிருகண்மணியானபொன்மா துங்கலைமா துமினி துவாழ்க
மன்னியநற்செல்வர்களுங்கலைஞர்களுமேன்மேலுமருவிவாழ்க
பன்னியவஞ்சகரொழியகல்லோர்க்களாடோறும்பல்கிவாழ்க
வின்னியவிவ்வினாவிடையின்பொருளுணர்ந் துபோற்றாமன்பரினி தீவாழ்க

இச்செய்யுள் 5ம் திருவாலவாய்கட்டளையுலுள்ள பதினாறுபேறுகள்!

*மறைகள்நிந்தனைசைவநிந்தனைபொருமனமும்
ததுகணைம்புலவழியிலேச்செல்லுறுத்தகையும்
பிறவிதீதெனுப்பேதையர் தம்மொடுபிணக்கும்
உறுதிநல்லறஞ்செய்பவர்தங்கனோடுறவும்
யா துநல்லன்பர்கேட்கினுமுதவிடுநலனு
மாதவத்தினேறொறுக்கினும்உணங்கிடுமகிழ்வுந்
மோ துநல்லபதேசமெய்யுறுதியுமன்பர்
தீ துசெய்யினுஞ்சிவச்செயலெனக்கொளுந்தெளிவும்.
மனமும்வாக்குநின்னன்பர்பாலொருப்படுவளனும்
கனவினுமுனதன்பருக்கடிமையாங்கருத்து
நினைவின்வேறொருருநெய்நதைவழிபடாநிலையும்
புனிதநின்புகழ்சாடொறுமுரைத்திடும்பொலிவும்.
நீமையாம்புறச்சமையங்கனொழித்திடுகிறனும்
வாய்மையாகவேபிறன்பொருளரச்சிடாவளனு
மேமுறும்பிறதாராச்சிடாதனன் றினென்பும்
துய்மையெஞ்சினிலியானெனச்செருக்குருத்தறவும்.
துறக்கமீ துறைகினுமின்பத்துய்க்கினு
மிறக்கினும்பிறக்கினுமின்பத்துய்க்கினு
பிறைக்கொழுந்தனிசடைப்பெருமவிவ்வரம்
மறுக்கிலாதெனக்குநீவழங்கலவேண்டுமால்.

—:0:—

ஸ்டார் பிரஸ், ஹெரட் ஆரீஸ், சும்பகோணம்

